

РАЗОБЛИЧАВАНЕ НА ЗАБЛУДАТА ЗА ИЗРАИЛ

СТИЙВ УОЛБЪРГ

Християнин с еврейски произход разкрива фалшивите пророчества за Израел, храма и Армагедон

Всички библейски текстове са взети от ревизираното издание на Библията от 1924 г.

ПРЕДГОВОР ОТ ДЪГ БЕЧЪЛЪР – РЕЖИСЬОР НА РАДИО И ТЕЛЕВИЗИОННИТЕ ПРЕДАВАНИЯ "УДИВИТЕЛНИ ФАКТИ"

Библията е книга за всички народи, но тя се върти около един специален народ - евреите. Не е възможно на получим ясна представа за последните събития без да имаме преди това правилно разбиране за истинското място на еврейския народ в пророчеството.

Като християнин еврейски аз съм силно обезпокоен за широко приетите заблуди относно съвременния Израел и пророчествата. Когато Исус идва за първи път, еврейският народ не е подготвен да Го приеме, защото разбира погрешно пророчеството за Неговото царство. Когато Той умира на кръста, дори собствените Му ученици са объркани. Те очакват буквално царство, в което Месия ще свали от власт враговете Си и ще могат да си възвърнат земната слава от времето на Соломон. Когато Исус идва за първи път, целта Му е да установи духовно царство (Лука 17:21).

Днес, малко преди Неговото второ пришествие, християнският свят повтаря грешката на еврейския народ. Хората сменят местата на духовните и на буквалните неща и изопачават ясното послание! Трагедията е, че междуременно се излагат на унищожително разочарование.

Стийв Уолбърг представя смело популярните, но опасни заблуди по ясен и последователен начин, който не може да бъде опроверган от честните изследователи на Библията. Молете се, четете книгата и запазете самообладание!

Дъг Бечълър

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение

1. Борба с ангел
2. Нов поглед към Исус Христос
3. Поразяващият принцип за двата Израила!
4. "Изборът" и избраният народ
5. Заблудата за "70-ата седмица от Даниил"
6. Божественият развод
7. Когато стената се срива
8. 1948 - "Непотопяемата" доктрина?
9. "Титанични" истини за храма
10. Когато реката Ефрат пресъхне
11. Жаби, басни и Армагедон
12. Гръм от небесния храм
13. Наистина 144 000 израилтяни

ВЪВЕДЕНИЕ

Когато 1 януари 2000 настъпи най-после, стана ясно, че пророчеството за второто пришествие през т. нар. "Y2K" не се сбъдна. Предсказанията за повсеместен компютърен хаос, за сривове в електрическа и банковата система, за безредици на стоковите борси, за изстрелване на ядрени оръжия, с което ще се предизвика повсеместен ужас, се оказаха фалшиви.

Възможно ли е общоприетите пророчества за Израел за последното време също да бъдат погрешни?

През 1999 г. в навечерието на Нова година в Ерусалим се събраха рекорден брой израелски полицаи. Те трябваше да опазят мира сред нарастващата загриженост за тероризъм и възможни бомбени атентати на религиозни фанатици. Стотици хиляди поклонници се трупаха край Стената на плача и хълма на храма. Журналисти от цял свят очакваха новото хилядолетие, апокалиптичният интерес беше във връхната си точка. Много хора мислеха: "Ако настъпването на 2000-ата година има връзка с края на света, то със сигурност Ерусалим е най-важното място за това!"

Да, обаче нищо не се случи.

Защо очите на толкова много хора са насочени към Ерусалим? Има много причини за това, но една е съвсем ясна. Истината е, че буквално милиони християни, които се интересуват от библейските пророчества, вярват, че последните събития на земята ще се въртят около Близкия изток, Ерусалим и евреите. Според общоприетото мнение това, което се случва на Израел, *съвсем определено* е свързано с последната битка в Армагедон, със завръщането на Исус Христос и с края на света.

Списание "Нюзуик" от 1 ноември 1999 г. пише за интереса на християните към Y2K: "...преобладаващата част от християнските пророчества се отнасят за завръщането на евреите в Светата земя и възстановяването на храма в Ерусалим..."¹

Днес многоуважавани християнски учени, като Хол Линдси, Джак Лан Импи, Дейв Хърт, Питър Лалонди, Ървин Бекстър и Тим Лахей изтъкват значението на Израел във пророчествата. Многозначителният християнски филм "Left Behind: The Movie" започва с изненадваща атака на руснаците над Израел. Той продължава тенденцията да се свързват пророчествата от Откровение за края на времето с възстановяването на еврейския храм на хълма на храма.

Въпреки че има различни мнения сред християнските учени, които изледват библейските проочества, повечето от тях твърдо вярват, че следните пет събития са били ясно предсказани от Бога, че ще се случат преди второто пришествие на Исус Христос: (1) възраждане на държавата Израел през 1948 г, (2) последващи скоро след това "Седем години на големи скъби", (3) изграждане на трети еврейски храм върху хълма на храма вътре в град Ерусалим, (4) издигане на тайнствения човек Антихрист, който ще влезе във възстановения еврейски храм и ще се провъзгласи за Бог, (5) последна война срещу еврейската нация, която ще започне с битката в Армагедон от Близкия изток.

На някои може да им се стори богохулно, но целта на тази книга е да провери отново верността на тези популярни учения в светлината на Писанието.

Преди да продължим позволете ми да се представя. Аз съм евреин и обичам еврейския народ. Вярвам също, че Исус Христос е моят Месия. "Христос умря за нашите грехове" от любов към човешката раса (1 Коринтяни 15:3). Той възкръсна от мъртвите и се възнесе на небето. Един ден Той ще се върне на земята, както е обещал, *и всичко, което е предсказано в Библията, ще се сбъдне*. Битка в Армагедон ще има. Да, ще има "край на света" (Матей 24:14).

Достигнах до твърде страшно заключение. Убеден съм, че има действително *гигантски грешки* сред днешните пророчески учения за края на света, които не са в хармония с думите на Исус Христос или с истинското значение на книгата Откровение. Учителят ни предупреждава: "Пазете се да не ви заблуди някой" (Матей 24:4). Аз съм приел това предупреждение съвсем сериозно.

Пророчеството за Y2K не се сбъдна.

В навечерието на новото хилядолетие в Ерусалим нямаше никакви терористични акции.

Предстои ви да откриете убедителни новозаветни доказателства, че много християнски предсказания за Израел също няма да се сбъднат.

Целта на тази книга е *да разобличи* тези фалшиви пророчества преди да е станало твърде късно.

Моля ви да я четете с молитвен дух.

Нейната вест може да спаси живота ви.

¹ Kenneth L. Woodward, *The Way the World Ends*, Newsweek, 1 Nov. 1999, p. 73.

"И събраха ги на мястото, което по еврейски се нарича Армагедон.

И седмият ангел изля чашта си във въздуха; и из храма излезе силен глас от престола, и каза: Сбъдна се.

И произлязоха светкавици и гласове и гърмове и стана силен трус, небивал откак съществуват човеците на земята, такъв трус, толкова силен.

И великият град се раздели на три части, и градовете на народите паднаха; и Бог си спомни за великия Вавилон, да му даде чашата с виното от яростния Си гняв.

И всеки остров побягна и планините не се намериха"

(Откровение 16:16-20)

ГЛАВА 1 БОРБА С АНГЕЛ

Чували ли сте за състезание по борба между човек и ангел? Доколкото ни е известно това се е случило само веднъж. Подробностите за тази древна история, записана в Битие 32, скоро ще придобият огромно значение в изследването ни на Израил и библейските пророчества.

Авраам е живял преди около 4000 г. В края на живота си се е сдобил със син на име Исак, който пък имал син Яков. Яков е човекът, който се е борил с ангел. В резултат на тази борба ангелът променил името му от Яков на Израил. За да разберем защо се е състоял този странен двубой и неговото дълбоко значение за нас днес, първо трябва да проучим историята на Исаак, Ревека, Исав и Яков според доклада в Битие 27.

"Когато Исаак остаря и очите му се замрачиха, та не можеше да вижда", той решил да благослови Исав, своя първороден син, преди да умре (Битие 27:1-4). Преди това обаче изпратил Исав на полето да улови вкусен дивеч. Съпругата на Исаак - Ревека, имала друг план. Разбирайки значението на "специалното благословение върху първородния" на своя съпруг, тя пожелала това благословение за по-малкия си син Яков, който бил по-духовен от Исав. Докато Исав ловувал на полето Ревека бързо приготвила храна и убедила Яков да занесе храната на Исаак представяйки се за брат си. (Битие 27:5-17).

Когато отнесъл храната на баща си, Яков излъгал: "Аз съм първородният ти Исав, сторих каквото ми поръча. Стани, моля ти се, седни и яж от лова ми, за да ме благослови душата ти" (стих 19). Когато Исаак се поинтересувал как е убил толкова бързо животното, Яков отново излъгал: "Защото Господ Твоят Бог ми даде добър успех" (стих 20). Исаак попитал подозрително: "Ти ли си същият ми син Исав?", а Яков излъгал за трети път: "Аз съм" (стих 24). Исаак накрая повярвал на измамата и дал благословието на Яков (стихове 25-29).

Малко след това Исав се върнал от лова и тогава Исаак разбрал, че е бил измамен. Казал на Исав: "Брат ти дойде с измама и взе твоего благословение" (стих 35). Тогава "Исав намрази Яков" и решил в сърцето си: "Ще убия брат си Яков" (стих 41). Ревека обаче разбрала за намеренията му и отпратила Яков при роднините си в далечна страна, където останал 20 години (Битие 27:43; 31:41). Яков никога повече не видял майка си.

В Битие 32 се описва какво се е случило след 20 г., когато Яков се връщал у дома си. Пътувал с огромен керван от семейството и слугите си. Изпратил напред вестноосци пред групата, за да известят на Исав, че се връща. Мъжете се върнали с новината, че Исав идва да го посрещне заедно с 400 войници, а сърцето на Яков се свило от ужас. Изпитал дълбоко чувство на вина заради сторената измамата и ужасно се страхувал за безопасността на семейството си. Затова "Яков стана през нощта" и "остана сам", за да моли Бога да му прости и да го избави (Битие 32:22, 24).

После "един човек се бореше с него до зоряване" (стих 24). В Осия 12:4 се казва, че този "човек" всъщност е бил ангел. Яков си е представял, че това вероятно е разгневеният му брат и се борил за живота си цяла нощ. При зоряване този силен непознат "човек" му разкрил, че не е враг, но е изпратен от небето. Докоснал се до бедрото на Яков и "ставата на Якововото бедро се измести като се бореше с него" (стих 25).

Изведнъж Яков разбрал, че този силен мъж сега е единствената му надежда. Сломен и безпомощен той се прилепил за него и извикал: "Няма да те пусна да си отидеш, доде не ме благословиш."

Тогава ангелът рече: Как се казваш?

Той отговори : Яков.

А той рече: Няма да се наименуващ вече Яков, *но Израил*; защото си бил в борба с Бога и с човеци и си надвил" (стихове 26-28, курсивът е добавен).

Тук за първи път в Библията е употребена думата "Израил". Контекстът разкрива нейното дълбоко духовно значение. В началото "Израил" е било специално име, дадено от Божий ангел само на един човек - Яков. В Библията имената на хората имат по-голямо значение отколкото в наше време. Те описвали характера на хората. "Яков" буквално означава "измамник" или "мошеник". Когато Исав разкрил измамата на брат си, той казал на Исаак: "Право са го нарекли Яков" (Битие 27:36). Името "Яков" показва характера му и описва греха му. Когато ангелът го попитал как се казва, той знаел отговора. Искал обаче Яков да каже собственото си име, което представлява скромно признание и обръщане от греха. Яков преминал изпита, покалял се и се поставил в пълна зависимост от Божията милост.

Отговорът "Няма да се именуващ вече Яков, но Израил" показва, че Бог му дава нов характер! Думата "Израил" означава буквално "принц на Бога". Името "Израил" е *духовно име*, символизиращо духовната победа на Яков над миналия му грях на измама. С други думи човекът "Яков" вече става духовния "Израил". Както ще видим след малко истината за духовния Израил ще придобие огромно значение в изследването ни на Израил и на библейските пророчества.

Израил има 12 сина, "които дойдоха в Египет". Един от синовете му - Йосиф, имал много сънища (Битие 37) и аз ще се върна на този момент по-късно. Наследниците на Израил се размножили в Египет и били превърнати в роби до времето на Мойсей. Тогава Бог казал на Мойсей: "Кажми на фараона, Така говори Еова, Израил ми е син, първородният Ми, ... Пусни сина ми да ми послужат" (Изход 4:22, 23). Това е важно развитие в библейското мислене. Значението на името "Израил" се разширява. То не се отнася само за Яков, но и за неговите наследници. *Народът вече е наречен "Израил"*. По този начин с името "Израил" първо е бил наречен един мъж победител, а след това - един народ. Божието желание е било този нов народ на Израил също да бъде победител като Яков чрез вяра в Него. Бог нарича този нов народ на Израил "Мой син... първородният Ми". Помнете това, защото то ще има значение в по-нататъшните ни изследвания.

В следващия параграф се съдържат три израза относно народа на Израил, които от начало може да ви се сторят сухи. Когато обаче сухо семе се намокри, се случват удивителни неща. Тези малки фрази бързо

поклъват и стават дървета от много голямо значение, когато се обърнем към Новия Завет. Обърнете им специално внимание.

Израил е наречен "лоза", която Бог е "пренесъл от Египет" (Псалм 80:8). Бог казва: "Но ти, Израилю, служителю мой... потомство на Авраам" (Исаия 41:8). Бог също говори за "Израил, избрания ми" в Исаия 45:4. Бог отново казва чрез Исаия: "Ето Моя служител, когото подкрепявам, Моя избраник, в когото благоволи душата Ми. Турих Духа си на него; той ще постави правосъдие на народите. Няма да извика, нито ще издигне високо гласа си, нито ще направи да се чуе навън. Смазана тръстика няма да пречупи и замъждял фитил няма да угаси; ще постави правосъдие според истината" (Исаия 42:1-3). Всички тези думи първоначално се отнасяли за народа на Израил. Не забравяйте това.

През около 800 г. пр. Хр. Господ казва чрез пророк Осия: "Когато Израил беше младенец, тогава го възлюбих и из Египет извихах сина си" (Осия 11:1). По това време народът на Израил, когото Бог възлюбил, не успял да отговори на духовното значение на собственото си име. Той не живял като победител, като "принц на Бога". Бог тъжно заявява: "Жертваха на Ваалимите и кадяха на вяните идоли" (Осия 11:2). Бог обаче има специален план. Изречението "Когато Израил беше младенец, тогава го възлюбих и из Египет извихах сина си" всъщност прилича на бомба със закъснител. Във втората глава на настоящата книга този стих ще избухне с невероятно значение, когато се обърнем към Новия Завет.

ГЛАВА 2 НОВ ПОГЛЕД КЪМ ИСУС ХРИСТОС

В тази глава ще започнем да натискаме бутона, който ще взриви "Заблудата на Израил".

Изминали около 800 г. от времето на пророк Осия. Накрая пророческият часовник ударил дванайсет. Тогава "Исус се роди във Витлеем Юдейски в дните на цар Ирод" (Матей 2:1). Цар Ирод се е почувствал заплашен от новородения съперник на неговия трон и изпратил войници, които "погубиха всички мъжки младенци във Витлеем" (Матей 2:16). Бог предупредил Йосиф за избиването: "А след отиването им, ето, ангел от Господа се яви насън на Йосиф и каза: Стани, вземи детето и майка му, та бягай в Египет и остани там, докато ти река" (стих 13). И така семейството "отида в Египет" (стих 14).

Изречението след Матей 2:14 прилича на атомна бомба със своето пророческо значение. Под влиянието на Святия Дух Матей пише, че Йосиф, Мария и Исус са останали в Египет "до Иродовата смърт, за да се сбъдне реченото от Господа чрез пророка, който казва: "От Египет повиках сина си" (стих 15).

Разбирате ли какво прочетохте току-що? Матей цитира Осия 11:1, който в своя исторически контекст се отнася за народа на Израил, повикан от Египет по времето на Мойсей. Евангелистът обаче взема този текст и заявява, че той "се изпълнява" в Исус Христос! Тук Матей започва да разкрива принцип, който развива през цялата си книга. И апостол Павел посочва същия принцип, както ще видим след малко.

Помнете, че името Израил в Библията се употребява за първи път като духовното име, дадено на един човек, който се казва Яков (Битие 32:28). Това име има връзка с духовната победа на Яков. То означава "принц на Бога". По същия начин в началото на Новия Завет същото това име започва да се отнася към един Човек, към един Победител, към Исус Христос, *Принцът на Бога*.

Има удивителни аналогии между историята на Израил и историята на Исус Христос. В еврейската история един младеж на име Йосиф имал сънища и отишъл в Египет. В Новия Завет откриваме друг човек на име Йосиф, който имал сънища и след това отишъл в Египет. Когато Бог извикал Израил от Египет, нарекъл този народ "мой син" (Изход 4:22). Когато Исус излиза от Египет, Бог казва: "От Египет извихах Сина Си." Когато народът на Израил напуска Египет, хората преминават през Червено море. Те били "кръстени... в морето" (1 Коринтяни 10:2). В третата глава на Матей четем, че Исус бил кръстен в реката Йордан, "за да изпълни всичко, което е право" (стих 15). След това Бог нарича Исус "Моят възлюбен Син" (стих 17).

След като израилтяните преминали Червеното море, прекарвали 40 години в пустинята. Веднага след кръщението Си в реката Йордан Исус бил "отведен от Духа в пустинята" за 40 дни (Матей 4:1, 2). В края на тези 40 дни Исус устоява на изкушенията на дявола, като цитира три стиха от Писанията. И трите са от Второзаконие - книгата, която Бог дава на израилтяните след 40-те години, прекарани в пустинята! Какво означава това? Означава, че в книгата Матей Исус повтаря историята на Израил стъпка по стъпка и побеждава там, където те са се провалили. Той става новият Израил, Принц на Бога, онзи победоносен Човек, който побеждава всеки грях.

След като изцелява голям брой хора Исус "им заръча да не Го разгласяват, за да се сбъдне реченото чрез пророк Исаия, който казва: Ето моят Служител, когото избрах, Моят възлюбен, в когото е благоволенieto на душата Ми. Ще полага Духа Си на Него и Той ще възвести съдба на народите. Няма да се скара, нито да извика, нито ще чуе някой гласа Му по площадите; Смазана тръстика няма да пречупи и замъждял фитил няма да угаси докато изведе правосъдието си към победа" (Матей 12:16-20).

Тук Матей постъпва по същия начин, както с Осия 11:1. Той цитира Исаия 42:1-3, който в своя първоначален контекст се отнася за Божия "служител", който е "Израил... моят служител" (Исаия 41:8). Още

веднъж под влиянието на Святия Дух писателят на първата книга на Новия Завет заявява, че думите в Исая 42:1-3 са се "изпълнили" в Божия "Служител" Исус Христос!

Какво можем да кажем за онези привидно сухи изрази за народа на Израил? Време е да полеем и тях. Те вече трябва да станат дървета, които да стигат до небето. В Псалм 80:8 Израил е наречен "лоза". Исус Христос заявява: "Аз съм истинската лоза" (Йоан 15:1). Бог казва за народа на Израил, че той е "Мой син, първородният Ми" (Изход 4:22). По-късно апостол Павел нарича Исус Христос "първороден преди всяко създание" (Колосяни 1:15). Пророк Исая нарича Израил "потомство на Авраам" (Исая 41:8). Павел пък пише: "А обещанията се изрекоха на Авраам и на неговия потомък. Не казва: "и на потомците", като за мнозина, но като за един: "и на твоя потомък", който е Христос" (Галатяни 3:16).

Последният текст е най-ясният и най-разтърсващ от всички! В Стария Завет Бог определено нарича "Израил... потомство на Авраам" (Исая 41:8). Павел обаче пише, че потомъкът на Авраам не се отнася за "мнозина", но за "един... който е Христос". По този начин откриваме, че в Новия Завет онова, което първоначално се е отнасяло за народа на Израил, сега се отнася за Исус Христос. Месия е наречен "потомъкът". Следователно Исус Христос е Израил!

Има и още нещо. В Битие и Изход името "Израил" се отнася не само за един победоносен човек, Яков, но така също и за неговите потомци, които стават Израил. Същият принцип се разкрива и в Новия Завет. Веднага след изявлението, че Исус е "потомъкът", Павел казва на покаяните езичници, че "Ако сте Христови, то сте Авраамово потомство" (Галатяни 3:29). Така в Новия Завет името Израил се дава не само на един Победоносен Човек, на Истинския Потомък, Исус Христос, но също и на онези, които са в Христос. Вярващите в Исус стават част от "потомците". С други думи истинските християни са вече *духовният Израил на Бога*.

Бог е направил завет с дванадесетте племена на Израил в подножието на планината Синай. Били извършени жертвоприношения. След това "Мойсей взе кръвта и поръси с нея върху людете, като казваше: Ето кръвта на завета, който Господ направи с вас" (Изход 24:8). В края на Своята служба Исус Христос прави нов завет с дванадесетте апостоли в горната стая на планината Сион. Преди да предложи Себе Си като великата Жертва, нашият Господ заявява: "Това е Моята кръв на новия завет, която се пролива за мнозина за прощаване на греховете" (Матей 26:28). Какво означава това? Означава, че Исус Христос, Истинският Потомък, прави нов завет с новия Израил!

Тези фундаментални новозаветни факти ще придобият разтърсващо значение, когато разгледаме какво *в действителност се казва* в Откровение за Израил, за храма, за Великия Вавилон и за Армагедон.

Препоръчвам ви да затегнете предпазните си колани.

ГЛАВА ТРЕТА ПОРАЗЯВАЩИЯТ ПРИНЦИП ЗА ДВАТА ИЗРАИЛЯ!

Удряли ли са ви по главата толкова силно, че да започнете да виждате двойно? От това, което съм научил, християнският свят има нужда да бъде ударен силно по главата с истините на Новия Завет! Тогава повече християни ще започнат да виждат двойно въпроса за Израил. Според Новия Завет в момента има два Израиля! Доказателството? Павел пише: "Не всички ония са *Израил*, които са от *Израиля*" (Римляни 9:6, курсивът е добавен). В тази глава ще открием, че има "Израил по плът" (Римляни 9:3) и "Божий Израил" (Галатяни 6:16), който се състои от евреи и неевреи, имащи лична вяра в Исус Христос.

Павел пише: "Както с Авраам, който повярва в Бога и му се вмени за правда. Тогава познайте, че тия, които упражняват вяра, те са Авраамови чада" (Галатяни 3:6, 7). Аргументът на Павел е, че Авраам е имал вяра, следователно онези, които имат вяра, са негови деца. Може да наречем това идеята за "произход според вярата". Тази истина е като ключ, който може да отвори ключалка в главите ни. Щом ключалката се отвори веднъж, тогава можем да разберем поразяващия принцип за двата Израиля.

Йоан Кръстител разбира и смело проповядва истината за "произхода според вярата". "В ония дни дойде Йоан Кръстител та проповядваше в Юдейската пустиня." "Като видя, че мнозина от фарисеите и садукееите идеха да се кръщават от него, рече им..." "Не мислете да думате: Авраам е нашия баща; защото ви казвам, че Бог може и от тия камъни да въздигне чада на Авраама. А и брадвата лежи вече при корена на дърветата; и тъй всяко дърво, което не дава добър плод, отсича се и в огъня се хвърля" (Матей 3:1, 7, 9, 10).

Фарисеите и садукееите са били част от плътския Израил. Те не са имали вяра като Авраам, въпреки че са се смятали за негови деца. Йоан Кръстител разобличава тази илюзия. Той прогласява: "Не мислете така!" След това Йоан поставя "брадвата" при корена на дърветата, като казва, че щом като тези хора не принасят "добри плодове" чрез вяра, както е правил Авраам, те ще бъдат "отсечени и хвърлени в огъня" (стих 10). Това означава, че естественият произход не е достатъчен. Без вяра и духовна връзка с Бога тези хора са обречени.

Исус Христос заявява същото нещо. Веднъж една група евреи му казва: "Авраам е нашият баща." Исус отвръща: "Ако бяхте Авраамови чада, Авраамовите дела щяхте да вършите" (Йоан 8:39). Те твърдят, че са деца на Авраам, но нямат вяра. С израза "Ако бяхте Авраамови чада" Исус отрича техните претенции. Христос

продължава: "А сега искате да убиете мене, човека, който ви казах истината, която чух от Бога. Това Авраам не е сторил. Вие вършите делата на баща си" (Йоан 8:40, 41).

Те му отвръщат: "Един Отец имаме, Бог." След това "Исус им рече: Ако беше Бог вашият Отец, то вие щяхте да ме любите, защото аз от Бога съм излязъл и дошъл." "Вие сте от баща дявола и желаете да вършите похотите на баща си. Той беше открай човекоубиец, и не устоя в истината, защото в него няма истина. Когато изговаря лъжа, от своите си говори, защото е лъжец и на лъжата баща." "Който е от Бога, той слуша Неговите думи; вие затова не слушате, защото не сте от Бога" (Йоан 8:41, 42, 44, 47).

Този текст е като атомна бомба! Тук Исус Христос сам изговаря думи, които разбиват на парченца огромна част от пророческите теории, които евангелският свят поддържа в момента. Исус говори на хора, които твърдят, че са израилтяни, деца на Авраам. Те обаче са само плътски Израил! Исус казва, че те изобщо не са деца на Авраам. Тъй като нямат вяра и следват лъжи, техният произход води на практика до Сатана, бащата на лъжите! Скоро ще разграничим Божията истина от лъжите на Сатана, когато видим какво действително се казва в Откровение за Израил, за 140 000, за Вавилон и за Армагедон.

Исус Христос изразява същата идея за "произхода според вярата" в първата глава на Йоан. Един духовен евреин на име Натанаил се чуди дали Исус от Назарет е действително Месия. Почивайки на любимото си място под смокиновото дърво, той се моли за отговор. Скоро негов приятел го запознава със Спасителя. Когато Исус вижда Натанаил да идва към Него, Той казва: "Ето истински израилтянин, в когото няма лукавщина!" (Йоан 1:47).

Естественият произход на Натанаил води към Авраам. Натанаил обаче има още нещо. В духовния си живот има спечелена победа над лукавството, което означава измама. Когато Исус разпозна духовната връзка на Натанаил с Авраам и Яков, Той го нарича "истински израилтянин". Следователно както човекът Яков е станал духовен Израил, така този мъж Натанаил става истински израилтянин. Той е част от Божия истински духовен Израил.

Както има два Израила, така има и два вида евреи. Има евреи по плът и евреи по Дух. Когато предупреждава някои от тях, които нарушават десетте заповеди, Павел пише: "Но ако ти се наричаш юдеин, облягаш се на закон, хвалиш се с Бога." "Понеже обрязването наистина ползва, ако изпълняваш закона; но ако си престъпник на закона, тогава твоето обрязване става необрязване. И тъй ако необрязаният пази наредбите на закона, не ще ли неговото необрязване да му се вмени за обрязване?" "Защото не е юдеин оня, който е външно такъв, нито е обрязване онова, което е външно в плътта; но юдеин е тоя, който е такъв вътрешно; а обрязване е това, което е на сърцето, в дух, а не в буквата, чиято похвала не е от хората, а от Бога" (Римляни 2:17, 25, 26, 28, 29).

Разбрахте ли това? Човек, който се "нарича юдеин", защото е физически потомък на Авраам, но нарушава закона, "не е юдеин". Неговото "обрязване става необрязване". За Бога той е езичник. Вярващият езичник, който чрез вяра пази "наредбите на закона", неговото необрязване "му се вменява за обрязване. За Бога той е юдеин. Ученията на Йоан Кръстител, Исус Христос и Павел са на едно и също мнение, че естественият произход не е достатъчен. Дали някой е "истински израилтянин", или не, зависи от вярата на отделната личност и от духовния му характер. Павел обобщава: "Защото ние сме обрязаните, които с Божия Дух се кланяме, и се хвалим с Христа Исуса и не уповаваме на плътта" (Филипяни 3:3). Днес всеки един може да стане един от тези "юдеи", дори баща му да е Адолф Хитлер!

Идеята за "духовния произход", считането на евреите за езичници и на езичниците за евреи, ни води към един от най-големите проблеми, които стоят пред евангелския свят. Това становище е в сърцето на пророческото тълкуване. Изправени сме пред две възможности. Едната е истина, другата - лъжа. Едната води към небето, а другата - вероятно към ада.

Големият въпрос е: "Какво може да се каже за Божиите обещания към Израил в Стария Завет?" Ако направим заключението, че тези обещания трябва да се изпълнят за плътския Израил, трябва да направим извода, че Ерусалим и съвременната еврейска нация ще станат център на последната битка в Армагедон. Ако обаче заключим, че тези обещания основателно се изпълняват за духовния Израил на Бога, тогава трябва да изучим отново книгата Откровение и да открием как пророчествата за последното време се прилагат за християните.

Павел говори по тази силно експлозивна тема в Римляни 9:2-8. Думите му изискват внимателно обмисляне. С "непрестанна мъка" в сърцето, Павел пише за еврейските "роднини по плът; които са израилтяни, на които принадлежат осиновението и славата, заветите и даването на закона, богослужението и *обещанията*" (стих 2-4, курсивът е добавен). Бог действително дава обещания на Израил в Стария Завет. Какво обаче става, ако някои евреи не вярват в Него? Може ли Бог да изпълни обещанията Си за невярващия плътски Израил? Ако не, пропада ли Словото Му?

Отговорът на Павел на тези важни въпроси е ясен. "Обаче не че е пропаднало Божието обещание, защото не всички ония са Израил, които са от Израила" (стих 6). Обърнете внимание, че становището за "двата Израила" е уверението на Павел, че Божието слово няма да пропадне! Забележете внимателно: "защото не всички ония са Израил [Божий Израил], които са от Израила [еврейската нация]." По този начин евреин може

да принадлежи на еврейския народ, като същевременно не е част от Божия Израил. Следва силно експлозивния въпрос: "За кой Израил Бог ще изпълни обещанията Си?"

Павел продължава: "Нито са всички чада, понеже са Авраамово потомство; но в "Исаака" каза Бог ще се наменува твоето потомство" (стих 7). Тъй като не всички физически наследници на Авраам са автоматично Божии деца, следователно Неговите обещания са за онези "в Исаак". Авраам е имал двама сина. Първият е Исмаил, който се е родил по плът. Вторият е Исаак и се е родил след като Авраам повярвал Божието обещание (Битие 16:1-3, 15; 21:1-3; Римляни 4:18-21). В Галатяни 4:22-31 Павел разкрива, че Исмаил *представлява* невярващите евреи, докато Исаак *представлява* евреите и езичниците, които имат вяра! "А ние, братя, както Исаак, сме чада по обещание" (Галатяни 4:28). Децата по обещание са онези, които "приемат обещания Дух чрез вяра" (Галатяни 3:14). Следователно Израил, който е "в Исаак" е Божия Израил по Дух!

Павел заключава: "Значи не чадата родени по плът са Божии чада; но чадата, родени според обещанието, се *считат* за потомство" (Римляни 9:8). Ето резюмето на разсъжденията на Павел:

(1) в Стария Завет Бог дава обещания на "потомството на Авраам"

(2) това "потомство" ще подължи "в Исаак"

(3) Исаак е роден чрез вяра

(4) Исаак представлява хората, които имат вяра

(5) всички, които имат вяра - евреи и езичници, "се считат за потомство"

(6) това потомство е Божият "Израил"

(7) Бог ще изпълни обещанията Си *за този Израил*

(8) и следователно "Божият слово" към Израил "не е пропаднало", независимо че някои евреи не вярват!

Так получаваме отговор на проблема, който има огромно значение в тълкуването на пророчествата. Библията е ясна. Бог ще изпълни обещанията Си, дадени в Стария Завет на онези, които са "в Исаак", което ще рече на Своя Израил по Дух. Тези, които са само "чадата родени по плът, *не са Божи чада*, но чадата, родени според обещанието, се считат за потомство" (Римляни 9:8, курсивът е добавен). Не бива да очакваме, че Бог ще изпълни обещанията Си за невярващия Израил, освен ако разбира се тези естествени израилтяни не изберат да повярват в Исус Христос.

Преди да приключим тази глава ще разгледаме още един атомен сектор. Какво можем да кажем за въпроса на Павел "Отхвърлил ли е Бог Своите люде?" Този стих се цитира по цял свят, за да се докаже, че Бог не е отхвърлил плътския Израил. Обърнете внимание на отговора на Павел: "Да не бъде! Защото и аз съм израилтянин от Авраамовото потомство." Забележете, че Павел използва себе си като пример, за да докаже, че Бог не е "отхвърлил Своя народ". Кой е "Неговият народ"?

В следващите три стиха Павел се позовава на древното отстъпничество на Израил от дните на Илия. Бог казва на Илия: "Оставил съм си седем хиляди мъже, които не са преклонили коляно пред Ваала" (стих 4). И по времето на Илия е имало два Израила. Единия се е покланял на Ваал, а другият е следвал Бога. Павел прави следния извод: "Така и в сегашно време има остатък, избран по благодат" (стих 5). Както по времето на Илия е имало верен остатък от Израил, така и по времето на Павел има също верен остатък от вярващи евреи, които подобно на него са били спасени по благодат. Това е Божият народ. Това е *верният остатък на духовния Израил*, който Бог не е отхвърлил със сигурност.

След малко в Откровение ще видим именно този проблем. Както в дните на Илия в момента живеем във време на ужасно отстъпничество. И днес обаче Бог има "седем хиляди", които не са "преклонили коляно пред Ваала". Те са Неговият верен остатък, *Неговият Израил по Дух*. Подобно на Илия те са на страната на Исус Христос и на истината за Армагедон!

ГЛАВА 4 "ИЗБОРЪТ" И ИЗБРАНИЯТ НАРОД

От върха на планината Синай Всемогъщият казва на Мойсей: "Така да кажеш на Якововия дом и да известиш на потомците на Израила: Вие видяхте що сторих на египтяните, а как носих вас на орлови крила и доведох ви при себе си. Сега прочее, ако наистина ще слушате гласа Ми и ще пазите завета Ми, то повече от всичките племена вие ще бъдете мое собствено притежание; защото мой е целият свят; и вие ще ми бъдете царство свещеници и свят народ" (Изход 19:3-6).

Обърнете внимание на думите "ако" и "тогава". Бог казва, че "ако" Израил е послушен, "тогава" ще бъде Негово лично съкровище. Тази мъничка дума "ако" има голямо значение. Тя има връзка с *условията*. Бог възлюбва Израил. Той ги избира не заради тяхното послушание. Извежда ги от Египет, носи ги на орлови крила и ги довежда при Себе Си. Въпреки това противно на общоприетото мнение, с употребата на думата "ако" Бог дава ясно да се разбере, че продължаването на Неговата благосклонност към израилтяните зависи от техния отговор на Неговата доброта, от избора им да бъдат послушни. С други думи членовете на избрания народ трябва сами да направят правилния избор или последствията ще бъдат катастрофални!

След 40 години Израил влиза в обещаната земя и остава там около 800 години. През този период много хора откликват на Божията любов, като се покоряват на Неговия глас. По-голямата част от тях обаче се отклоняват от пътя на правдата. Отново и отново Бог изявява Своята милост като издига пророци и умолява Израил да се върне към завета. Остъпничеството обаче продължава и се задълбочава. Накрая след стотици години на предупреждение идва нещастieto. През 722 г. пр. Хр. северните племена са пометени от жестоките асирийци. През 586 г. пр. Хр. Юда е пленен от Вавилон. Това е резултат от погрешния избор.

През 586 г. пр. Хр. армията на Вавилон разрушава Ерусалим и изгаря храма. Евреите са пропъдени от земята им и са отведени в плен. Според Божията милост този плен няма да трае вечно. Пророк Еремия предсказва, че "запустението на Ерусалим ще трае седемдесет години" (Даниил 9:2). След 70 години евреите ще напуснат Вавилон, ще се върнат в земята си и ще възстановят храма и града си. Бог решава да даде на Своя избран народ още една възможност да отговори на Неговата любов. Бог им казва простичко: "Вие пропиляхте възможностите си. Нека опитаме отново!"

Този "втори шанс" подарен на еврейския народ се разкрива в пророчеството за "седемдесетте седмици". Към края на Вавилонското пленничество ангел Гавриил казва на Даниил: "Седемдесет седмици са определени за людетe ти и за святия ти град, за въздържането на престъплението, за довършване на греховете и за правене на умилостивение за беззаконието и да се въведе вечна правда, да се запечата видението и пророчеството и да се помаже Пресвятият" (Даниил 9:24). Този период от седемдесет седмици е "определен" да народа на Даниил, народа на Израил. През това време избраният народ ще има още една възможност да дойде в хармония с Бога. Към края на този период ще се случи нещо голямо. Ще дойде Месия, за да "да въведе вечна правда". Както ще видим в шеста глава, съдбата на еврейската нация по това време ще бъде определена от техния избор - дали ще приемат, или ще отхвърлят Месия!

В училище никога не съм обичал математиката. Необходимо е обаче да я използваме, за да разберем това пророчество.

$70 \text{ седмици} = 490 \text{ години}$.

Бог казва на Езекиил, който е съвременник на Даниил: "По един ден ти определих за всяка година" (Езекиил 4:6). Пророчеството за 70-те седмици трябва да бъде "един ден за една година", защото то се простира за стотици години напред до идването на Месия. Така 490 дни се равняват на 490 години. Кога започва този период? Гавриил ни казва в следващия стих: "Знай прочее и разбери, че от излизането на заповедта да се съгради изново Ерусалим до княза Месия ще бъдат седем седмици и шейсет и две седмици" (Даниил 9:25).

Персия завладява Вавилон през 538 г. пр. Хр. Тогава цар Кир издава заповед евреите да се върнат в земята си и да възстановят храма си (Ездра 1:1-3). След това цар Дарий издава друга заповед за възстановяването на храма (Ездра 6:1-8). Още по-нататък цар Артаксеркс дава разрешение на Неемия да построи стената около града (Неемия 1:3; 2:1-9). Пророкуваната "заповед за съграждането на Ерусалим" не влиза в действие, докато персийският цар Артаксеркс не издава дълъг декрет, с който дава официално разрешение на Ездра "да постави управници и съдии" над Ерусалим и "да изпълнява присъдата" над всички, които откажат да следват законите на Бога и на царя (Ездра 7:21, 25, 26). Това е единственият декрет, който напълно възстановява гражданската власт в Ерусалим и в еврейската държава.

Тази заповед се издава в "седмата година на Артаксеркс" (Ездра 7:7). Годината е 457 пр. Хр., както пише в полетата на седмата глава на Ездра на много Библии. Гавриил казва: "От излизането на заповедта да се съгради изново Ерусалим до княза Месия ще бъдат седем седмици [49 години] и шейсет и две седмици [434 години]" (Даниил 9:25).

$49 \text{ години} + 43 \text{ години} = 483 \text{ години}$

Като прибавим 483 години към годината 457 г. пр. Хр. стигаме до 27 г. сл. Хр., времето на "княза Месия". Думата "Месия" означава "Помазаният". През 27 г. сл. Хр. - годината, посочена в пророчеството, Исус Христос е "помазан" от Святия Дух по време на Неговото кръщение (Матей 3:16, 17; Деяния 10:38)! Исус казва: "Времето се изпълни... покаяте се и вярвайте в благовестието" (Марк 1:15, курсивът е добавен). Исус е знаел, че изпълнява пророчеството от Даниил 9!

Общият период, споменат от Гавриил в Даниил 8:24 е "седемдесет седмици" или 490 години. Гавриил го разделя на три по-малки периода - седем седмици (стих 25), 62 седмици (стих 25) и една седмица (стих 27).

$7 \text{ седмици} + 62 \text{ седмици} + 1 \text{ седмица} = 70 \text{ седмици}$.

Видяхме, че седем седмици плюс 62 седмици ни довежда до 27 г. сл. Хр. - времето на помазването на Христос като Месия. Така остава последната седмица на пророчеството. Гавриил казва: "И той ще потвърди завет с мнозина за една седмица" (Даниил 9:27). Една седмица се равнява на седем дена, което означава седем години. Този прочут период от седем години често се нарича "седемдесетата седмица от Даниил". В следващата глава ще обърнем вниманието си върху тази спорна седемдесета седмица.

ГЛАВА 5 ЗАБЛУДАТА ЗА "СЕДЕМДЕСЕТАТА СЕДМИЦА" ОТ ДАНИИЛ

През 1945 г. след месеци на мъчително обмисляне президентът Хари Труман решава да хвърли атомна бомба над Япония. Хубава или лоша, крайната цел на решението му е била да прекрати Втората световна война и да предотврати смъртта на милиони хора. На 6 август в Хирошима пада бомба, наречена "Малкото момче". След три дена в Нагазаки пада друга бомба с името "Дебелият човек". Почти 130 00 души са били изпарени мигновено. Мнозина спорят дали е било правилно, или не, да се пускат тези бомби. Според хората, които са взели решението, това е било за добруването на Америка.

Скъпи приятелю, необходимо е Божията бомба на истината да падне върху гигантската пророческа измама за добруването на целия евангелски свят. Време е да пуснем "Малкото момче". Ще запазим "Дебелият човек" за по-нататъшните глави.

В Библията се казва: "И той ще потвърди завет с мнозина за една седмица, а в половината на седмицата ще направи да престанат жертвата и приносът" (Даниил 9:27).

Чували ли сте някога за "седем години на голяма скръб"? Цялата идея се корени в две думи от горното изречение! Двете думи са "една седмица". По общо мнение периодът от "една седмица" се прилага към последния период от седем години на голяма скръб в края на времето. В момента по цялата планета Земя в книги, в списания, във видеоматериали, по радиото, на семинари, по интернет и на конференции за библейски пророчества християните говорят за събития, които са уверени, че ще се случат по време на тези последни седем години на скръб.

Според общоприетото тълкуване на Даниил 9:27 думата "той" се отнася за бъдещия Антихрист, който ще направи завет или мирен договор с евреите по време на тези последни седем години на скръб. "В половината" на тази скръб Антихристът ще бъде причината за "престанат жертвата и приносът". За да може жертвата да престане, тя трябва да започне да се принася отново. Следователно според безброй съвременни интерпретации третият еврейски храм трябва да бъде възстановен на хълма на храма в Ерусалим.

Популярното християнско списание "Ендтайм" отразява следното настоящо становище: "Три и половина години след потвърждаването на завета [от Антихриста] третият храм на евреите трябва да бъде възстановен и жертвата и приносът да започнат да се принасят. Знаем това, защото в Даниил 9:27 се казва, че в средата на тези седем години Антихристът ще направи да престанат жертвата и приносът."¹

Голяма част от християнския свят сега е погълнат от ожесточени дебати за това дали Исус ще се върне за Своята църква преди седемте години (pre-tribulation view), в средата на седемте години (mid-tribulation view) или след седемте години (post-tribulation view). Най-експлозивният въпрос, който малцина си задават, трябва да бъде "Дали наистина 'седемгодишният период на скръб' в края на времето е правилно тълкуване на Даниил 9:27?"

Исторически погледнато протестанските учени изобщо не са прилагали Даниил 9:27 към бъдещ период на скръб! Нито са смятали, че думата "той" се отнася за Антихриста. Напротив, смятали са, че това е Исус Христос! Забележете какво се казва в световно известния библейски коментар на Матю Хенри за Даниил 9:27: "Като представя Себе Си за жертва веднъж завинаги той [Исус] слага край на всички левитски жертвоприношения."² В друг известен библейски коментар, написан от Адам Кларк, се казва, че по време на "периода от седем години" Исус ще "потвърди или ратифицира нов завет с човечеството."³ Накрая, в друг уважаван стар коментар се заявява: "Той ще потвърди завета - Христос. Потвърждението на завета е определено за Него."⁴

Следните десет точки представят логически и убедителни доказателства, че тази "една седмица", която се споменава в Даниил 9:27 изобщо не се отнася за някакъв бъдещ период на скръб. Този велик пророчески период определено е бил изпълнен в миналото!

1. Цялото пророчество от Даниил 9:24-27 се отнася за период от "седемдесет седмици". Този период се отнася за един цялостен, последователен период от време. Това пророчество е трябвало да започне по време на царуването на Персия и да приключи по времето на Месия.

2. Логиката изисква седемдесетата седмица да следва непосредствено след 69-ата седмица. В противен случай тя не може да бъде правилно наречена седемдесета!

3. Не е логично да се вмъква период от 2000 години между 69-ата и 70-ата седмица. В самото пророчество няма никакъв намек за това. Няма промеждутък и между първите седем седмици и следващите ги 62 седмици. Защо да се вмъква такъв между 69-ата и 70-ата седмица?

4. В Даниил 9:27 не се казва нищо за седемгодишен период на скръб или за някакъв Антихрист.

5. Централното място на това пророчество заема Месия, а не Антихрист. Съвременните тълкувания прилагат израза "людето на княза", който ще дойде "да погуби града и светилището" (стих 26), за Антихриста. Текстът обаче не казва това. В миналото това изречение се е прилагало към римляните, които под ръководството на Тит наистина "разрушават града и светилището" през 70 г. сл. Хр.⁵

6. "Той ще потвърди завет." Исус Христос идва да "утвърди обещанията, дадени на бащите" (Римляни 15:8). Никъде в Библията не се казва, че Антихристът ще потвърди завет с когото и да било! Думата "завет" винаги се прилага за Месия и никога за Антихриста!

7. "И той ще потвърди завет с мнозина за една седмица." Исус казва: "Това е Моята кръв на Новия завет, която се пролива за мнозина" (Матей 26:28). Исус използва същите думи, защото знае, че изпълнява Даниил 9:27!

8. "А в половината на седмицата ще направи да престанат жертвата и приносът." Седемдесетата седмича започва от 27 до 34 г. сл. Хр. След три и половина години служба Христос умира в 31 г. "в средата на седмицата" В момента на Неговата смърт "завесата на храма се раздра на две отгоре до долу" (Матей 27:51). Тази Божествена изява означава, че от този момент нататък жертроприношенията престават да имат стойност. Великата Жертва е вече принесена!

9. "И един, който запустява, ще дойде яздещ на крилото на мерзостите." Исус ясно прилага тази "мерзост, която докарва запустение, за която говори пророк Даниил" (Матей 24:15), за времето, когато Неговите последователи трябва да бягат от Ерусалим преди разрушаването на втория храм през 70 г. сл. Хр. Исус казва на дванадесетте си ученици: "А когато видите Ерусалим, че е заобиколен от войски [римските армии, ръководени от Тит], това да знаете, че е наближило *запустяването* му" (Лука 21:20, курсивът е добавен). Учениците наистина "видяха" тези събития. Последните думи на Христос към фарисеите от втория храм са: "Ето, вашият дом се оставя пуст" (Матей 23:38). Пророчеството на Даниил за "запустяването" на Ерусалим се изпълнява в 70 г. сл. Хр. Исус ясно разбира това.

10. Гавриил казва, че пророчеството за седемдесетата седмица се отнася специално за еврейския народ (Даниил 9:24). От 27 до 34 г. сл. Хр. учениците отиват само "при изгубените овци на израилевия дом" (Матей 10:6). В края на 70-ата седмица, през 34 г. сл. Хр. Стефан е убит с камъни от еврейския синедрион (Деяния 7). След това евангелието започва да се разнася сред езичниците. В Деяния 9 Савел става Павел "апостолът на езичниците" (Римляни 11:13). След това в Деяния 10 Бог дава на Петър видение, в което разкрива, че е настъпало времето да се пророчавда евангелието на езичниците (Деяния 10:1-28). Прочетете още Деяния 13:46.

Експлозивното доказателство е поразително! Точка по точка събитията на седемдесетата седмица *вече са били изпълнени в миналото!* Следните осем думи от Даниил 9:27: "потвърди... завет... мнозина... средата... жертва... престане... мерзост... запустение" намират пълно изпълнение в Исус Христос и в ранната християнска история.

Една от причините, поради които еврейската нация като цяло не успява да приеме Месия, е в това, че нейните лидери и учени не успяват правилно да изтълкуват пророчеството за 70-ата седмица. Те не успяват да видят в Исус Христос Месия, който *умира* в средата на седемдесетата седмица. Същото нещо става и днес! Удивително е, че искрени християнски учени тълкуват погрешно същото това пророчество.

Цялата теория за "седем годишния период на голяма скръб" е една голяма илюзия. Би могла да се впише в историята като *най-голямото евангелско погрешно тълкуване* на 20 век! Може да се сравни с голям, дебел, горещ въздушен балон. Вътре няма нищо, само въздух. Веднага щом като Даниил 9:27 се разбере вярно и теорията за него се допре до топлийката на истината, балонът ще се пукне. Истината е, че никъде в Библията няма текст, който да показва, че има "седемгодишен период на голяма скръб". Ако го търсите, ще завършите като Понс Делеон, който неуморно търсил прочутия фонтан на младостта, но никога не го намерил.

Настоящите дебати и огромно объркване относно различното време, през които се смята, че Исус ще дойде (pre-tribulation, mid-tribulation или post-tribulation view) представляват една димна завеса на врага, която скрива действителния въпрос. Кой е истинският въпрос? Ще разберем след малко, когато проучим какво се казва в Откровение за Израил, за храма, за Великия Вавилон и за Армагедон.

¹ Irvin Baxter, Jr., *Have the Final 7 Years Begun?*, *Endtime Magazine*, May/June 1997. p. 17.

² *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*, Vol. IV – Isaiah to Malachi, Complete Edition (New York: Fleming H. Revell Co.) 1712, notes on Daniel 9:27, p. 1095.

³ *The Holy Bible with a commentary and critical notes by Adam Clarke*, Vol. IV - Isaiah to Malachi (New York: Abindon-Cokesbury Press), notes on Daniel 9:27, p. 602.

⁴ Rev. Robert Jamieson, Rev. A. R. Fausset, and Rev. David Brown, *A Commentary Critical and Explanatory on the Whole Bible*, Complete Edition (Hartford, Conn.: S. S. Scranton Co), notes on Daniel 9:27, p. 641.

⁵ See notes on Daniel 9:26 in commentaries by Matthew Henry (p. 1095), Adam Clarke (p. 603), and Jamieson, Fausset and Brown (p. 641).

ГЛАВА 6 БОЖЕСТВЕНИЯТ РАЗВОД

"Тогава Петър се приближи и Му рече: "Господи, до колко пъти като ми съгреша брат ми да му прощавам? До седем пъти ли? Исус му рече: "Не ти казвам до седем пъти, но до седемдесет пъти по седем" (Матей 18:21, 22). Исус винаги подбира внимателно думите си. Неговият отговор на Петър съдържа важен урок. "Седемдесет пъти по седем" това прави 490, което е точно указание към седемдесетата седмица от пророчеството от Даниил 9!

Периодът от 70 седмици от Даниил 9:24-27 представлява втора възможност за избраната нация да прояви верността си към Бога. Първият храм на Израил е бил унищожен и Божиите деца са били отведени във Вавилон, защото са отхвърлили предупрежденията, които Бог е давал чрез пророците. Чрез божествената

любов и милост те получават друга възможност да дойдат в хармония с Бога. Израил се връща в земята си и построява втория храм. Той съгрешава най-малко "седем пъти", но Божието прощение към народа се разширява до "седемдесет пъти по седем". Към края на този период ще дойде Един по-голям от пророците. Тогава съдбата на Израил като народ ще бъде определена от неговият отговор на Божия Син.

Към края на земния си живот Исус Христос гледа към Ерусалим и "плака за него и каза: Да беше знаел ти, да! ти, поне в тоя твой ден, това, което служи за мира ти, но понастоящем е скрито от очите ти. Защото ще дойдат върху тебе дни, когато твоите неприятели ще издигнат могила около тебе, ще те обсадят, ще те стеснят отвред и ще те разорят и ще избият жителите ти в теб и няма да оставят в тебе камък на камък; защото ти не позна времето, когато беше посетен" (Лука 19:41-44).

Когато Исус казва на Петър за разширяването на прощението "до седемдесет пъти по седем" Той знае, че пророчеството за седемдесетте седмици ще свърши скоро. Той разбира значението на това пророчество за Израил като нация за Ерусалим и за втория храм. Глави 21-23 от Матей разкриват последните, тъжните, експлозивни сблъсъци между Исус Христос и водачите на Неговия избран народ. Време е да видим истинското значение на тези сблъсъци.

През седмицата преди разпятието Исус "влезе в Божия храм, та изпъди всички, които продаваха и купуваха в храма, и прекатури масите на среброменителите и столовете на ония, които продаваха гълъбите и им каза: Писано е, Домът ми ще се нарече молитвен дом, а вие го правите разбойнически вертеп" (Матей 21:12, 13). В този момент Исус все още нарича втория храм "Моя дом". Ще настъпи обаче промяна.

"А на сутринта, когато се връщаше в града, огладня. И като видя една смоковница край пътя, дойде при нея, но не намери нищо на нея, само листа и рече ѝ: От сега нататък да няма плод от тебе до века. И смоковницата изсъхна на часа" (стихове 18, 19). Смокиновото дърво е символ на еврейския народ. Периодът "седемдесет пъти по седем" е към края си.

"И когато дойде в храма, главните свещеници и народните старейшини дойдоха при Него като поучаваше" (стих 23). Те планират да разобличат Исус като фалшив Месия и после да го убият. Исус разказва на тези водачи притча, която описва цялата история на Израил с един замах. "Имаше един стопанин [Бог], който насади лозе [Израил], огради го с плет [Божията любов], изкопа в него лин и съгради кула [храма]; и като го даде под наем на земеделци [еврейските водачи], отиде в странство. И когато наближи времето на плодовете, изпрати слугите си [пророците] до земеделците да приберат плодовете му. А земеделците хванаха слугите му, едного убиха, другото биха, а другото с камъни замериха. Пак изпрати други слуги, по-мнозина от първите [продължаваща милост]; и на тях сториха същото. *Най-после* изпрати при тях сина си [към края на периода от "седемдесет пъти по седем"], като думаше: Ще почетат сина ми. Но земеделците, като видяха сина, рекоха по между си: "Тоя е наследникът. Елате да го убием и да присвоим наследството му." И като го хванаха, изхвърлиха го във от лозето и го убиха [последният им грях]" (стихове 33-39, курисът е добавен).

Тогава Исус пита водачите: "Когато си дойде стопанинът на лозето, какво ще стори на тия земеделци?" Казват Му: "Злосторниците люто ще погуби, а лозето ще даде под наем на други земеделци, които ще му дават плодовете на времето им" (стихове 40, 41). Дали осъзнават какво казват? Едва ли! Току-що произнасят собствената си смърт!

Гледайки убийците Си право в очите, Исус тъжно заявява една онгена истина: "Затова ви казвам, че Божието царство ще се отнеме от вас и ще се даде на народ, който принася плодовете му" (стих 43). Сам Господ заявява това. Божието царство скоро ще се "отнеме" от невярващия плътски Израил и ще се даде на друг "народ" Защо? *Поради последния им грях на разпятието на "Сина"* (стихове 38, 39).

В следващата притча Исус посочва същата историческа последователност, като добавя детайли за разрушаването на Ерусалим и призоваването на езичниците. "Небесното царство причила на цар, който направи сватба на сина си. Той разпрати слугите си да повикат поканените на сватбата; но те не искаха да дойдат. Пак изпрати други слуги, казвайки, Речете на поканените, Ето приготвих обяда си; юниците ми и угоените са заклани, и всичко е готово; елате на сватба. Но те занемариха поканата, и разотидоха се един на своята нива, а друг на търговията си, а останалите хванаха слугите му и безсрамно ги оскърбиха и ги убиха. И царят се разгневи, изпрати войските си та погуби ония убийци, и изгори града им" (Матей 22:2-7). Това се изпълнява буквално, когато Ерусалим и вторият храм биват разрушени от римляните през 70 г. сл. Хр. Изпълнява се пророчеството от Даниил, в което се казва: "И людете на княза, когато ще дойде, ще погубят града и светилището" (Даниил 9:26). Исус продължава да разказва: "Тогава казва на слугите си, Сватбата е готова, а поканените не бяха достойни. Затова идете по кръстопътищата, и колкото намерите, поканете ги на сватба" (Матей 22:8, 9). По този начин Христос представя призоваването на езичниците в края на седемдесетте седмици.

Матей 23 съдържа последните думи на Христос към Неговия избран народ, изказани през сълзи и скръб. Осем пъти по време на последния разговор с водачите на Израил Исус извиква: "Горко вам, книжници и фарисеи!" Накрая с разбито сърце Синът на Безкрайния Бог заявява: "О, Ерусалиме, ти, който избиваш пророците и с камъни убиваш пратените до тебе, колко пъти съм искал да събера твоите чада, както кокошка прибира пилците си под крилете си, но не искахте! Ето, вашият дом се оставя пуст!" (Матей 23:37, 38). Този

път Бог не казва: "Вие пропиляхте възможността си. Нека опитаме отново." Решението на Израил да разпъне Христос ще има вечни последици. Резултатът е разделяне - болезнен, божествен развод.

Тогава "Исус излезе от храма и си отиваше [и повече не се върна там], учениците му се приближиха да Му покажат зданията на храма. А Той в отговор им рече: Не виждате ли всичко това? Истина ви казвам, няма да остане тук камък на камък, който да се не срине" (Матей 24:1, 2). През 70 г. сл. Хр. вторият храм е разрушен от римляните и са убити повече от един милион евреи. Такива са ужасните резултати от божествения развод. Днес върху хълма на храма се издигат кубетата на мюсюлмански храм. Дали ще има трети храм?

Според Даниил 8:24-27 и ученията на Исус Христос пророчеството за "седемдесет пъти по седем" представлява пределите на националното прощение за евреите като нация. Какво ще да стане след това? Идва новият ден. Време е стената да се срути.

ГЛАВА 7 КОГАТО СТЕНАТА СЕ СРИНА

През 1989 г. падна Берлинската стена. Днес от нея не е останало нищо. Повече нищо не разделя Източна от Западна Германия. Двете Германия станаха една държава. Според Библията точно това постига Исус Христос за евреи и езичници. Както е написано "Защото Той е нашият мир, който направи двата отдела едно, и развали средната стена, която ги разделяше" (Ефесяни 2:14).

Истината за Новия Завет често е по-различна от онова, което се преподава в семинари, на дискусии и в теологични кръгове. Едно от най-големите обърквания засяга въпроса за евреите и езичниците. Много хора са били научени, че Бог има два отделни плана - един за евреите и друг - за езичниците. Смята се, че Божият план за езичниците се изпълнява във "времето на цървата". Днес идеята за "двамата плана" се разнася по целия свят. Големият въпрос е "Дали наистина общоприетата теория за два плана е от Новия Завет?"

Първо, да се върнем малко назад. Краят на периода от "седемдесет пъти по седем", изречените съжаления за фарисеите, преминаването на царството, божественият развод, разрушаването на втория храм не означава, че целият Израил отхвърля Месия! Нито пък е честно да кажем: "Евреите убиха Христос." Не! Тази идея е подхранвала ужасно, несправедливо и жестоко антисемитизма в продължение на 2000 години. Исус Христос не Го убиват "евреите". Виновна е човешката природа. Вашата и моята. Исус Христос умря "за греховете на целия свят" (1 Йоан 2:2).

Много евреи поздравяват своя Месия. Всичките дванадесет ученици бяха евреи. По време на Петдесетницата Святият Дух се излива върху евреи. Тогава се кръщават 3000 евреи (Деяния 2:5, 22, 36, 41, 46). Ранната църква в Ерусалим се състои от евреи. Скоро "голямо множество от свещениците се подчиняваха на вярата" (Деяния 6:7). С изключение на Лука, целият Нов Завет е написан от евреи. Можем да зададем въпроса: "Как да наричаме тази група от ранни еврейски вярващи в Ерусалим - "Израил" или "църквата"?" Очевидно е, че те са и двете!

С разширяването на ранната еврейска църква според книгата Деяния се налага повдигането на следните въпроси: "Дали нашият Месия е само за нас? Ами езичниците?" След като Святият Дух се излива неочаквано върху езичниците (Деяния 10:44, 45) тесногърдието и предразсъдъците бавно започват да се разчупват. Еврейският съвет на вярващите се събира в Ерусалим, за да обсъди въпроса за "евреите и езичниците" (Деяния 15). Накрая Святият Дух разкъсва мъглата и разкрива на апостолите какво всъщност е било извършено от Исус Христос. Настъпва новият ден. Стената е срутена. Тя е разрушена от кръста!

Години по-късно Павел пише на вярващите езичници: "Затова помнете, че вие, някога езичници по плът, наричани необрязани от тия, които се наричат обрязани с обрязване на плътта, което се извършва с ръце, в онова време бяхте отделени от Христа, странни на Израилевото гражданство и чужденци към заветите на обещанието, без да имате надежда и без Бога на света. А сега в Христа Исуса вие, които някога сте били далеч, сте поставени близо чрез кръвта на Христа. Защото Той е нашият мир, който направи двата отдела едно, и развали средната стена; която ги разделяше... за да създаде в себе си двата в един нов човек и тъй да направи мир и в едно тяло да примири и двата с Бога чрез кръста" (Ефесяни 2:11-16). Тук Павел се изказва пределно ясно. Вярващите "не-евреи" са били "някога езичници... странни на израилевото гражданство." Но "сега в Исус Христос" евреи и езичници са станали "едно". Това е *истината*. Нека излезем от мъглата! Стената е разрушена на кръста!

Павел е запленил от тази тема. Той е написал много за това. "От което, като прочитате, можете да разберете моето проумяване в Христовата тайна, която в други поколения не биде известна на човешкия род, както сега чрез Духа се откри на неговите свети апостоли и пророци, а именно, че езичниците са сънаследници, като съставляват едно тяло" (Ефесяни 3:4-6). Тук Павел нарича обединяването на езичници и евреи в "едно и също тяло" "тайната на Христос", която "сега" се открива "чрез Духа". Тази тайна е много по-важна от от който и да е филм за загадки по телевизията. Павел пише отново: "Няма вече юдеин, нито грък, няма роб, нито свободен, няма мъжки пол, ни женски; защото вие всички сте едно в Христа Исуса" (Галатяни 3:28). Както

пасторите казват често по време на бракосъчетаването, "Коего Бог е съчетал, човек да не разделя!" Това сега се прилага за евреите и езичниците в Исус Христос!

Според Новия Завет вярващите евреи и вярващите езичници са вече едно. Те заедно образуват "Авраамово потомство" (Галтяни 3:29). Сега това е "Божият Израил" (Галатяни 6:15, 16). Тази "тайна" се осъществява чрез кръста. Исус Христос я изявява. Когато умира, Той разрушава стената. Помислете за това. Трябва ли християните да строят стена, за чието разрушване Исус умира?

Какво може да се каже за изявлението в Римляни 11:26, че "всичкият Израил ще се спаси"? Някои прилагат този стих да масовото покаяние на еврейския народ при Армагедон. Да, но от контекста се разкрива друго. Когато Павел пише, че "всичкият Израил ще се спаси" той няма предвид, че в даден момент "всички евреи ще бъдат спасени". В същата глава той пише: "дано по някакъв начин да възбуда към ревност тия, които са моя плът, и да спася някои от тях" (стих 14, курсивът е добавен). Павел заявява отново в същата глава: "Така и те, ако не останат в неверие, ще се присадят" (стих 23).

Вярно е, че "всичкият Израил ще се спаси". Както обаче научихме в трета глава на настоящата книга, големият въпрос е "Кой Израил?" Помнете, че "не всички ония са Израил, които са от Израила" (Римляни 9:6). Има естествен Израил по плът и има Израил в Духа, който се състои от евреи и езичници, които вярват в Исус Христос. Да се приложи "всичкият Израил", който "ще се спаси" за група евреи, които са отделени от църквата, означава да се построи отново стената, за чието разрушение Исус Христос умира!

Кои са тогава "всичкият Израил" от Римляни 11:26? Отговорът е в контекста. Павел пише: "Защото на вас, които бяхте езичници, казвам, че понеже съм апостол на езичниците, аз славя моята служба, дано по някакъв начин да възбуда към ревност тия, които са моя плът, и да спася някои от тях" (стихове 13, 14). Павел се надява реакцията на езичниците на неговата проповед за Месия да "възбуди ревност... у някои" от неговите еврейски съотечественици и да разгледат отново изявляванията на Христос. Надеждата е, че това ще доведе "някои от тях" да повярват в Исус. След това тази обединена група от вярващи евреи и вярващи езичници ще образува "всичкият Израил", който ще бъде спасен.

Сега да разгледаме целия контекст. "Защото, братя, за да не се мислите за мъдри, искам да знаете тая тайна, че частично закоравяване сполетя Израила само докато влезе пълното число на езичниците. И така всичкият Израил ще се спаси, както е писано: Избавител ще дойде от Сион; Той ще отвърне нечестивия от Якова; И ето заветът от мене към тях, когато отнема греховете им" (стихове 25-27). От контекста става ясно, че "всичкият Израил" в стих 26 е обединена група от вярващи евреи и вярващи езичници, които са отговорили на евангелието. Да се вярва в противното е да се отрича контекста, да се отхвърля "тайната" и да се изгражда отново стената, за чието разрушение Исус Христос умира.

Всемогъщият Бог казва на Мойсей на планината Синай, че "ако" израилтяните слушат гласа Му, "тогава" ще бъдат "Мое собствено притежание... царство свещеници и свят народ" (Изход 19:5, 6). В първото си послание към вярващите Петър използва същите думи, които Бог изговаря към Израил и ги прилага към църквата. "Вие обаче сте избран род, царско свещенство, свят народ, люде... Вие, които някога си не бяхте народ, а сега сте Божий народ" (1 Петрово 2:9, 10, курсивът е добавен).

В Стария Завет Бог казва "Израил избрании Ми" (Исая 45:4). В Новия Завет Павел пише "до святите и верните братя в Христос" в Колос (Колосяни 1:2). След като им припомня, че вече няма "нито гърци, нито евреи" Павел специално заявява на вярващите, че те са "Божии избрани" (Колосяни 3:11, 12).

Тук Петър и Павел са на едно и също мнение. И двамата цитират думите, които Бог изговаря в Стария Завет за Израил и ги прилагат за евреите и езичниците, които вярват в Исус Христос! И двамата учат, че вярващите евреи и езичници съставляват "сега Божия народ" (1 Петрово 2:9, 10; Колосяни 3:11, 12; Галатяни 6:16). "Двата" са вече "един" и са "едно тяло" (Ефсяни 2:14-16; 3:6). Чрез кръста Исус Христос Сам извършва тази тайна брачна церемония. Следователно каквото Бог е съчетал, човек не бива да разлъчва!

Гъстата мъгла на магистралата може да бъде опасна! Последниците от нея често са фатални катастрофи. Както ще видим след малко, ако не излезем от мъглата на лъжите за евреите и езичниците, може да се катастрофираме в Армагедон!

ГЛАВА 8 1844 - "НЕПОТОПЯЕМАТА" ДОКТРИНА?

Когато ужасите на Втората световна война приключват и Третият райх на Адолф Хитлер е разбит, светът осъзнава пълните резултати на "Последното решение" на немския диктатор. Приблизително шест милиона невинни евреи са убити жестоко. Общественото мнение защитава завръщането на евреите в тяхната древна родина.

До май 1948 г. Палестина е под контрола на англичаните. На 14 май с резолюция на Общото събрание на Обединените нации еврейското ционистко движение обявява възраждането на държавата Израел. Почти 2000 г. еврейският народ е "странник след другите народи". Сега са у дома си. Техните страдания обаче едва сега започват.

Арабският съюз, състоящ се от египтяни, иракчани, сирийци и йорданци, бързо нахлува в Палестина с надеждата да разбие новата държава. Водят се тежки стражения. През 1949 г. арабите са победени и израелците остават в земите си. През май 1969 г. Египет, Йордания и Сирия подготвят друго нападение. Израелците атакуват първи и войната приключва за шест дена. През 1973 г. в началото на еврейския празник Йом Кипур египтяните и сирийците атакуват отново. Сраженията са ожесточени и жертвите са много. През 1974 г. Израел побеждава и остава в земята си. Повече от 50 години тези удивителни събития задържат вниманието на голяма част от християнския свят. Милиони хора достигат до един и същ извод. Това трябва да е изпълнение на библейско пророчество. Днес това убеждение се носи по цялата планета Земя. Възраждането на държавата Израел през 1948 г. се счита от безброй християни за най-значителното пророческо събитие на 20-я век!

Един пример за това може да се открие в известната книга "Седем велики събития, които предстоят". Авторът Рендъл Рос заявява: "Аз наричам създаването на държавата Израел 'последата пророческа бомба на времето', защото когато Израел стана законна държава в очите на света през май 1948 г. този единичен и като че ли изолиран случай сложи началото на пророческото отчитане на времето към "нулевия час" и края на времето."¹ Хол Линдси добавя: "От възстановяването на Израил като нация през 1948 г. ние живеем в най-значителния период на пророческата история."² Няма да бъде несдържано, ако кажем, че по-голямата част от настоящите християнски разбирания за края на времето почиват твърдо върху платформата за 1948 г.

На 10 април 1912 г. корабът "Титаник" се отправя от Англия за Америка. Той е най-големият кораб в света по онова време и е считан за непотопяем. След четири дена спокойно плаване той се сблъсква с айсберг. След три часа е под водата на път за дъното на Атлантическия океан. В много отношения теорията за 1948 г. прилича на "Титаник". Безброй християни считат, че не може да бъде потопена. Малко време обаче остава до сблъсъка на тази теория с айсберга на Божието слово. Ако започне да потъва, трябва да напуснем кораба по най-бързия начин!

Днес има три основни аргумента, които се използват в подкрепа на теорията, че Библейското пророчество е изпълнено през 1848 г. Време е да разгледаме внимателно тези аргументи.

1. Аргументът за "Смокиновото дърво"

Хол Линдси пише: "Исус предсказва изключително важно събитие във времето. Той казва: 'Научете сега притчата за смокиновото дърво' [цитира се Матей 24:32, 33]. ... Най-важното знамение в Матей трябва да е възстановяването на евреите в земята и възраждането на Израел... Когато еврейският народ... се превръща в нация на 14 май 1848 г., "смокиновото дърво" разлисти първите си листа. Исус казва, че това е белегът, че Той е "на вратата" готов да се върне."³

Дали Исус наистина казва това? В аналогичен текст Лука пише: "И каза им притча: Погледнете смоковницата и всичките дървета. Когато вече покарат, вие, като видите това, сами знаете, че лятото е вече близо. Също така и вие, когато видите, че става това, да знаете, че е близо Божието царство." (Лука 21:29-31).

Тъй като Лука пише: "и всичките дървета, когато вече покарат", ясно можем да видим, че Исус няма предвид само едно дърво, което представлява Израел през 1948 г. В Матей Исус обяснява притчата за смокиновото дърво: "Също така и вие, когато видите всичко това, да знаете, че той е близо при вратата" (Матей 24:33). Когато смокиновото дърво и всички дървета започнат да се разлистват в края на зимата, знаем, че лятото е близо. "Също така", казва Исус, когато видим "всички тези" различни белези, дадени в Матей 24, които стават по едно и също време, тогава трябва да знаем, че пришествието Му е наближило. Смокиновото дърво не е белегът. То просто представлява "всички" белези от Матей 24, нито един от които не представлява възраждането на Израел през 1948 г. Айсбергът на Божието слово току-що направи пробойна на дъното на кораба "1948"!

2. Аргументът "Победите на Израел"

Често се изразява становището, че победите на Израел над арабите през 1949, 1967 и 1973 г. са силно доказателство, че Бог е събрал Израел и сега се бие на страната на избрания Си народ независимо, че ръководителите на този народ все още не вярват в Исус Христос. Нека отново да разгледаме този аргумент.

Най-напред в Библията се казва, че Исус Христос е същият вчера, днес и до века (Евреи 13:8). Бог казва: "Аз, Господ, не се изменям" (Малахия 3:6). Нека проучваме Писанията, като имаме предвид този принцип. Възможно ли е било Бог да се бие за израилтяните в Стария Завет, когато те не са вярвали?

След Изхода Бог обеща да въведе Израил в обещаната земя (Изход 33:1-3). Дванадесет мъже бяха изпратени да проучат земята. След като всички хора чуха "лошите новини" за "исполините" в земята, те "роптаеха" против Мойсей", като казаха: "да се върнем в Египет" (Числа 13:32, 33; 14:2,4). Тогава Бог Сам изрича присъдата: "А вашите трупове ще паднат в пустинята. Децата ви ще се скитат в пустинята четиридесет години... и ще познаете що е Аз да съм неблагоприятен" (Числа 14:32, 34). Така, поради неверието на евреите Бог не може да изпълни обещанието Си към това поколение.

За съжаление древните израилтяни не пожелават да приемат 40-годишната присъда. Въпреки всичко народът предлага да вървят напред "към мястото, което Господ ни е обещал" (Числа 14:40). Мойсей обаче казва: "Това няма да успее. Не връвете напред, защото Господ не е между вас... Затова Господ няма да бъде с

вас... Обаче те дръзнаха да се изкачат... Тогава амаличаните слязоха... та ги разбиха" (Числа 14:42-45). Този текст е пълен с предупреждения. Поради неверието на израилтяните Бог не можеше да се бие на тяхна страна. След години, когато Израил отново "оставиха Господа... не можеха вече да устоят пред неприятелите си" (Съдии 2:13, 14). Тази основна библейска истина се повтаря много пъти в Исус Навин, Съдии, 1-4 Царе, Летописи, Еремия и т.н.

Бог не се изменя. През цялата свещена история Той не е могъл да се бие за Израил, когато евреите не са имали вяра. Затова Той не може да бъде на страната на еврейската нация през 1949, 1967 и 1973 г.! Само защото страната печели битките това не е доказателство само по себе си, че Бог се бие за този народ. Нима Бог е бил на страната на Хитлер, когато печели толкова много сражения? Нима Бог е бил на страната на нацистите, когато убиват жестоко шест милиота евреи? Очевидно не! Скъпи приятелю, аргументът "Победите на Израел" не се основава на цялостно проучване на Словото на Бога. Айсбергът току-що проби втората дупка в корпуса на тази "непотопяема" теория!

3. Аргументът за събирането в края на времето

Това е "големият" аргумент. Днес по целия свят се изразява мнението, че древните пророчества от Стария Завет, които предсказват възстановяването на Израил в Неговата земя, се изпълняват в 1948 г. Основното пророчество, което се използва в подкрепа на този извод се намира в Езекиил 36-38.

В книгата си "Великата планета Земя в края на времето" Хол Линдси дава следните три причини, поради които пророчеството на Езекиил трябва да се изпълни в 1948 г.: (1) Бог казва за Израил: "Защото ще ви взема изсред народите и ще ви събера от всичките страни, и ще ви доведе в земята ви" (Езекиил 36:24), (2) изразът "от всичките страни" се отнася за "разпръскване по целия свят" и следователно не може да се приложи за времето на вавилонския плен, (3) пророчеството на Езекиил ще се изпълни "в послешните дни" (38:16), което според Хол Линдси е "категоричен" термин, който се прилага за "времето предхождащо" второто пришествие на Исус Христос.⁴

Тези три причини се приемат от безброй християни като "непотопяеми" доказателства в полза на изпълнението на "1948".

Следващите пет аргумента не само че хвърлят съмнение върху изброените три точки, но и доказват, че библейското пророчество не би могло да се изпълни през 1948 г!

1. Бог изрично каза на древния Израил, че Той ще ги събере "от всичките страни" *веднага* "след като се изпълнят седмдестте години във Вавилон" (Еремия 29:10, 14, 18).

2. Периодът от време веднага след Вавилонския плен също се нарича "послешните дни" (Еремия 29:10-14; 30:24; 27:2-7; 48:47; 49:39; 50:1). По този начин изразът "послешните дни" не винаги се явява "категоричен термин", който се прилага за "времето, което предхожда" второто пришествие на Исус. Мойсей каза на древния Израил: "Понеже зная, че след смъртта ми... в послешните дни злини ще ви застигнат" (Второзаконие 31:29).

3. Три пъти в Езекиил 38 се казва за събраните отново израилтяни, че са народ, който "живее в нея в безопасност" (стих 8), "ония, които са в спокойствие и живеят безгрижно, които всички живеят в неукрепени места (стих 11) и "людете ми Израил ще живеят в безопасност" (стих 14). Тези думи определено не могат да се приложат за съвременните израелци, които "живеят" сред тероризъм, враждебност от страна на арабите, бомбени заплахи и заговори на палестинските организации.

4. Причината, поради която израилтяните са разпръснати в Стария Завет, е, че те изоставят Господа, нарушават заона Му и не слушат Словото Му (Еремия 16:10-13; 29:18, 19). Ако търсите внимателно, ще откриете, че според Библията Израил първо трябва да се покае от греховете си *преди* Бог да ги събере отново.

Ето го доказателството. Бог казва на Израил: "Когато дойдат на тебе всички тия неща, благословието и проклетията... ако ти си ги припомниш всред всичките народи, между които Господ твоя Бог ще те изгони и се *обърнеш* към Господа твоя Бог и от всичкото си сърце и от всичката си душа *послушаи* ти и чадата ти гласа Му... *тогава* Господ твоя Бог ще те върне от плен, ще ти покаже милост и пак ще те събере от всичките народи, между които Господ твоя Бог ще те е разпръснал" (Второзаконие 30:1-3, курсивът е добавен).

Според тези боговдъхновени думи когато Господ разпръсне израилтяните сред "всичките племена", ако те се *обърнат* и *послушат* гласа Му, *тогава* Той ще ги събере. Ако не се *обърнат* и не Го *послушат*, то Бог не може да изпълни това пророчество! Тъй като Месия е дошъл, това "обръщане към Господа" трябва да бъде обръщане към Исус Христос. Ясно е, че еврейският ционизъм не отговаря на това духовно условие през 1948 г.

Бог отново казва на древния Израил: "Ако престъпите, Аз ще ви разпръсна между племената. Но ако се *обърнете* към Мене... ще ви събера" (Неемия 1:8, 9). "И ще Ме потърсите и ще Ме намерите, *когато* Ме потърсите с цялото си сърце. И Аз ще бъда намерен от вас, казва Господ; и ще ви върна от плен, и ще ви събера от всичките народи" (Еремия 29:13, 14, курсивът е добавен). Тези стихове са съвсем ясни. Израил трябва да се покае, *тогава*. Бог ще го събере. И отново това условие не може да бъде изпълнено от ционисткото движение през 1948 г. "Непотопяемата" теория започва да потъва. От небето се чува вика: "Спуснете спасителните лодки!"

Най-важното "пророчество за събирането на евреите" в Езекиил 36 също съдържа условността на Писанието. Внимателно забележете: "Така казва Господ Еова: *В деня*, когато ви очистя от *всиките* ви

беззакония, *ще направя* и да се населят градовете и запустелите места ще се съградят" (Езекиил 36:33, курсивът е добавен). "В деня", когато Бог очисти Израил от "всичките" му грехове в този ден Той "ще направя" да се населят градовете му. Това не се случи в 1948 г.! Тогава Израел като нация не е очистен от "всичките" си беззакония. Той не е изповядал и изоставил миналия си грях на отхвърляне на Сина (Матей 21:37-39).

Йона предсказва: "Още четиридесет дена и Ниневия ще бъде съсипана" (Йоан 3:4). Да, но след 40 дена Ниневия не е съсипана. Защо? Защото пророчеството е условно. Ниневия се покаява и Божията присъда е отсрочена. Както видяхме, в пророчеството за събирането на евреите има същите условни елементи. Тъй като Израел не се покаява и не се връща при Господ Исус Христос отначало, обещанието за събирането му не би могло да се изпълни от Бога през 1948 г.

5. Пророк Езекиил заявява: "И Господнето слово дойде към мене и рече: Сине човешки, насочи лицето си към Гога в земята на Магога." "В послешните години ще дойдеш в земята, която е била отървана от ножа и е била събрана от много премена." "И ти като възлезеш, ще дойдеш" "против събраните изсред народите люде." "Но в оня ден, в деня, когато Бог дойде против израилевата земя, яростта ми ще възлезе в ноздрите Ми." "Аз ще се съда с него чрез мор и чрез кръв; и ще наваля върху него, върху пълчищата му и върху многото племена, които са с него, пороен дъжд и градушка от големи камъни, огън и сяра... и те ще познаят, че Аз съм Господ" (Езекиил 38:1, 2, 8, 9, 12, 18, 22, 23).

Глава пета от книгата "Великата планета Земя в края на времето" се казва "Русия е Гога". Хол Линдси прилага думите от Езекиил 38 към възстановяването на Израел и после за последната битка в Близкия Изток между Русия и еврейския народ. Експлозивната истина е, че в действителност книгата Откровение прилага пророчеството на Езекиил за едно световно събитие, което ще настане в края на милениума.

В глава 2 на тази книга установихме как Матей взема стиха от Осия 11:1, който първоначално се прилага за народа на Израил, и след това заявява, че се е "изпълнил" в Исус Христос (Матей 2:15). Видяхме също как Павел прави подобно "съпоставяне на Стария на Новия Завет", когато прилага "потомството на Авраам", което определено значи "Израил", към "един... който е Христос" (Исаия 41:8; Галатяни 3:16). Затегнете коланите си! В книгата Откровение е направено същото нещо с Езекиил 38.

В Откровение 20:7-9 пише: "И когато се свършат хилядата години, Сатана ще бъде пуснат от тъмницата си и ще излезе да мами народите в четирите краища на земята, Гога и Магога, да ги събере за война - чието число е като морския пясък. И те се разпростряха по цялата широчина на земята и обиколиха стана на светиите и обичния град, но огън падна от Бога из небето, та ги изпояде."

Главните елементи са същите. И в Езекиил 38, и в Откровение 20 се говори за Гога и Магота, за голяма армия, за последно събиране за битка срещу Ерусалим и за огън от небето. В Откровение 20 тези неща се прилагат към края на милениума, за световни Гог и Магог, за последна световна битка срещу стана на светиите и обичния град, който е новият Ерусалим (Откровение 3:12; 21:10; Евреи 12:22). В Откровение 20 се взема онова, което първоначално се е отнасяло за буквалния еврейски народ и след това се прилага за последната световна битка срещу светиите на Исус Христос, които са в новия Ерусалим в края на милениума.

Защо се прави това в Откровение? По същата причина, която вече обсъждахме в трета глава на настоящата книга. За да не "пропадне" "Божие слово" поради неверието на много от евреите (вижте Римляни 9:6). Бог обещава на Езекиил в 38-ата глава (и в Захария 14), че Той ще защитава Израил и Ерусалим по време на последната битка. И Той ще го стори. Той ще защити Своя Израил по Дух, който ще обитава в новия Ерусалим в края на милениума! Според Откровение 20:7-9 това е начинът, по който Езекиил 38 ще се изпълни. Следователно големият въпрос е "Желаем ли да приемем приложението на старозаветните пророчества в Новия Завет?" Ако не, значи не сме верни към цялото Слово на Бога!

На 15 април 1912 в 2.20 през нощта непотопяемият "Титаник" е бил напълно под водата. Около една трета от пътниците му са били в спасителните лодки, а по-голяма част от тях са потъвали към дъното на Атлантическия океан. А ние? Дали ще напуснем корабът "1948" преди да е станало прекалено късно? Нашият капитан ни призовава: "Влизайте в спасителните лодки!" Ако откажем, може да потънем на дъното на морето!

¹ Randal Ross, *The Next 7 Great Events of the Future* (Lake Mary, Fla.: Creation House) 1979, p. 23.

² Hal Lindsay with C. C. Carlson, *The Late Great Planet Earth* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan), 1970, p. 51.

³ Ibid, p. 43.

⁴ Ibid, . 49, 50.

ГЛАВА 9 "ТИТАНИЧНИ" ИСТИНИ ЗА ХРАМА

На 15 април 1912 г. "Титаник" потъва на дъното на Атлантическия океан. Той остава скрит там в продължение на десетилетия. През 1980 г. богат петролен магнат от Тексас решава да спонсорира търсенето на потъналия кораб. Две експедиции не успяват да намерят нищо. През 1985 г. друга група изследователи тръгва от Франция. Те обозначават една област от 19 км, в която предполагат, че се намира корабът. След два месеца на дълбокоподводни проучвания техните сложни устройства за изследване на дъното на океана намират голям

предмет на дъното на океана. След като очерганията на кораба започват да се виждат по-ясно заявяват тържествено: "Това е! Намерихме "Титаник!" Откритието е отбелязано във вестниците по целия свят.

В тази глава ще продължим да търсим скритите дълбочини на Словото Божие. Ние нямаме нужда от сложна апаратура, а само от открити сърца. Когато се отправим на път със следващите параграфи, ние ще открием по-шокиращи находки отколкото тези на изследователите през 1985 г. Готови ли сте? Време е да открием "титаничната" истина за храма!

Факт е, че няколко еврейски организации в Ерусалим се подготвят за построяването на трети еврейски храм върху хълма на храма. В известната християнска книга "Краят на времето" с автори Питър и Пати Лалонди пише следното: "Направен е образец на третия храм, който е изложен в Стария Ерусалим. Съставен е дори компютърен списък с кандидатите, удовлетворяващи изискванията за свещеници на храма, и се обучават равини в древноеврейски обичаи и жертвоприношения."¹ Много религиозни евреи желаят този храм. Милиони християни днес вярват, че това е предсказано в Библията. *Дали обаче това е истина?* Възможно ли е теорията за "третия храм" да е поредната измама на последните дни?

Най-напред нека обърнем вниманието си върху събитията преди разрушаването на втория храм. Когато Исус Христос умира, "завесата на храма се раздра на две от горе до долу, земята се разтресе" (Матей 27:51). С разкъсването на завесата Всемогъщият Бог показва на човечеството, че жертвоприношенията вече са без значение. Службите в земния храм приключват. Защо? Защото великата Жертва е принесена! След няколко години Павел пише по повод на земното светилище: "Онова, което овехтява и остарява е близо до изчезване" (Евреи 8:13). През 70 г. сл. Хр. вторият храм е разрушен от римските войски.

Помислете за момент. Дали някога Божието провидение ще насочи еврейския народ към построяването на трети храм? Дали Отец ще започне отново жертвоприношенията, които престанаха със смъртта на Неговия Син? Когато Исус извиква: "Свърши се" (Йоан 19:30), Той отменя всички жертви. Той е последната Жертва! Следователно няма ли подновяването на жертвоприношенията да бъде открито отричане, че Исус Христос е Месия? Ако някога Израел построи трети храм и започне да принася жертви, няма ли това да бъде официално, национално отхвърляне на Спасителя? Какво се случва преди 2000 г., когато водачите на Израил официално отхвърлят своя Месия? Резултатът е катастрофа. Убити са повече от един милион евреи.

Днес християните използват три основни откъса от Писанието в подкрепа на теорията за "третия храм". Това са Даниил 9:27, подобрани "храмови текстове" от книгата Откровение и 2 Солунци 2:4. И на трите места не се казва нищо за "повторното изграждане" на храма. Големи части от Стария Завет са посветени на построяването на скинията в пустинята, на първия и на втория храм (Изход 35-40; 3 Царе 6; Ездра 3-6). Не намираме нищо за *буквалното построяване* на трети еврейски храм.

Аргумент #1 - използването на Даниил 9:27

Известни изследователи на пророчествата твърдят, че това, което се описва в Даниил 9:27 като идването на един, който ще "направи да престане жертвата", се отнася за Антихриста в края на времето, който ще прекрати жертвите на възстановения еврейски храм. В пета глава на настоящата книга доказахме, че преди 2000 г. Исус Христос "направи да престане жертвата" чрез Своята смърт на кръста. Матю Хенри честно заявява, че Исус е този, който "направи да престане жертвата и приносът. Като предлага Себе Си за жертва, Той веднъж завинаги слага край на всички левитски жертвоприношения."² Следователно когато хората използват Даниил 9:27 като основен текст в подкрепа на идеята си за "построяването на третия храм", те всъщност се опитват да построят къща на пясък. Дори и по-лошо - строят на силно заета зона!

Аргумент #2 - "храмови текстове" в книгата Откровение

Всички тези текстове се отнасят за небесния храм, а не построяването на трети храм на земята. В Откровение 11:19 се казва: "И отвори се Божият храм, който е на небето." В Откровение 14:17 пише, че "друг ангел излезе от храма, който е на небето." В Откровение 16:17 се казва, че "из храма излезе силен глас от престола". Това означава, че на небето има храм. Иманно в този храм Исус Христос, нашият Велик Първосвещеник, сега принася Своята кръв в наша полза (Евреи 8:1, 2; 9:12, 14). Павел съветва християните да гледат към този храм (Евреи 10:19-22). В глава 12 ще проучим тази тема по-подробно.

Аргумент #3 - употребата на 2 Солунци 2:4

Това вероятно е най-важният текст, който се използва в подкрепа на теорията за "третия храм". Тук Павел пише, че Антихристът ще седи "в Божия храм и представя себе си за Бог" (2 Солунци 2:4). Хол Линдси коментира: "Сигурно е, че храмът ще бъде построен. Пророчеството изисква това... [Антихристът] седи в Божия храм и представя себе си за Бог" (2 Солунци 2:4)... Трябва да заключим, че третият храм ще бъде построен върху древното му място в стария Ерусалим."³

2 Солунци 2:1-8 е един от най-противоречивите библейски текстове. Време е да изследваме този пасаж внимателно. В този анализ ще се позовавам върху миналите прозрения на протестантите от миналото, които са приети широко в Европа, Англия и Америка вече повече от 300 г. - от времето на Реформацията.

АНАЛИЗ НА 2 СОЛУНЦИ 2:1-8

Стих 1 - "А относно пришествието на нашия Господ Исус Христос и нашето събиране при Него, молим ви братя." При пришествието Си Исус събира Своите деца. Гръцката дума, използвана тук за "пришествие", е *пароусия*, която определено се отнася за второто пришествие на Исус Христос.

Стих 2 - "Да не се поклащате лесно от здравия разсъдък, нито да се смущавате, било от дух, било от слово или от послание, уж от нас изпратено, като че ли вече е настанал денят на Господа." Тук Павел предупреждава солунците да не бъдат смущавани от никой, който се опитва да им внушава, че "денят на Господа", в който Той ще "събере" децата Си, е "настанал" в първия век. Не. Преди това ще се случи нещо много по-голямо.

Стих 3 - "Никой да не ви измами по никой начин; защото това [идването на Исус да събере децата Си] няма да бъде докато първо не дойде отстъплението и не се яви човекът на греха [Антихристът], осъденият на погибел." Тук мисълта на Павел е съвсем ясна. "Това" идване на Исус да ни "събере" няма да стане, докато първо не дойде "отстъплението" и не се яви Антихристът! Така противно на общоприетото мнение Антихристът идва *преди* Исус да дойде да събере Своя народ! Павел ни предупреждава "никой да не ви измами по никой начин," да повярваме нещо друго.

Изразът "отстъплението" идва от гръцката дума *апостазия*, което означава "отстъпване" от истината. Така в историята на християнството, както и в историята на Израил, ще има голямо "отпадане" от Божието слово, от което ще последва издигането на Антихриста. Павел нарича този Антихрист "човека на греха". Тези думи всъщност сочат към по-раншно пророчество, което се намира в Даниил 7.

В Даниил 7 се предсказва издигането на "малкия рог" с "очи като човешки" (Даниил 7:8). Даниил не ни казва, че малкият рог ще бъде човек, но че ще има "очи като човешки". Този рог ще се издигне от "четвъртия звяр" или от "четвъртото царство" (стих 23), което е Римската империя. Той ще се издигне "сред" десетте рога в Европа (стих 8), ще говори горделиво срещу Бога (стихове 8, 25) и "ще воюва със светиите" (стих 21) в християнската история.

Павел също така нарича Антихриста "синът на погибелта", а със същите думи Исус нарича Юда (Йоан 17:12). Юда е вътрешен човек, апостол, един от дванадесетте. Той целува Исус, нарича Го "Учителю" (Марк 14:45). Това обаче е предателска целувка. Като нарича Антихриста "сина на погибелта" Павел ни дава указание, че този измамник няма да бъде езически диктатор като Адолф Хитлер, но ще претендира, че е апостол на Исус Христос. В действителност той ще бъде фалшив апостол (Вижте 2 Коринтяни 11:13).

Стих 4 - "който така се противи и се превъзнася над всеки, който се нарича Бог, или на когото се отдава поклонение, щото той седи както Бог в Божия храм и представя Себе Си за Бог." Павел не казва, както вярващите смятат, че Антихристът ще влезе в храма и ще каже: "Аз съм Бог." Напротив, той ще седи "като Бог... и ще представя Себе Си за Бог". Разликата е малка, но е много важна. Антихристът няма го "каже", защото това е прекалено очевидно, той ще го "покаже" с постъпките си.

Антихристът "ще седи". Това не означава, че "ще седи" на някой стол. Според езика на Библията да "седи" означава да има власт. В момента Исус Христос "седи" от дясната страна на Бога (Марк 16:19). Той е нашата върховна власт, единственият Посредник между Бога и човеците (1 Тимотей 2:5). Според Павел Антихристът измамно "ще седи" на трона на властта. "Седенето" ще бъде в противоречие с върховната власт на Исус Христос!

Антихристът дори "ще седи в Божия храм". Това е ключовият текст. Милиони искрени християни като Хол Линдси прилагат това за построяването на третия еврейски храм в Ерусалим. Правилно ли е това? Помислете. Да кажем, че група евреи, които не вярват във велката жертва на Исус Христос смятат да построят трети храм върху хълма на храма. Възможно ли е изобщо някога този храм да бъде наречен "храм на Бога"? Не! Този храм сам по себе си ще бъде отричане на Исус Христос! Обърнете внимание какво казва известният християнски коментатор Адам Кларк относно думите на Павел: "Апостолът не е могъл да има предвид храма на Ерусалим, защото е знаел, че ще бъде разрушен след няколко години. След смъртта на Христос храмът в Ерусалим никога не е наричан от апостолите *храм на Бога*."⁴

Гръцката дума, използвана от Павел за "храм", е *наос*. Една "титанична" истина за храма е, че всеки път, когато Павел използва *наос* в своите писма, той винаги я прилага не за сградата в Ерусалим, но за църквата! Павел пише до "Божията църква, която е в Коринт" и й казва: "Не знаете ли, че сте храм на Бога?" (1 Коринтяни 1:2, 3:16). (Вижте още 2 Коринтяни 6:16, Ефесяни 2:19-22). Значи според Павел "храмът на Бога" е християнската църква! Адам Кларк коментира: "Според религиозната система на евангелието *храма на Бога* е църквата на Христос."⁵ Това е и мястото, където ще седне Антихристът! Той ще влезе в църквата измамно, подобно на Юда, който е един от дванадесетте! След това той ще "седи" в положение на върховен, очевидно непогрешим авторитет, който винаги ще фалшифицира изкусно върховния авторитет на Исус Христос!

Ако вие бяхте на мястото на дявола, нямаше ли да опитате същото нещо? Едва ли щяхте да прекарвате времето си в някой бар. Целта ви щеше да бъде да измамите християните! Ако вие бяхте Сатана, нямаше ли да искате да се промъкнете в църквата, да застанете зад амвона и да изнасяте проповеди? (Вижте Деяния 20:28-31; 1 Тимотей 4:1; 2 Тимотей 4:3, 4). Павел казва, че точно това са нещата, които ще върши Антихристът! Той ще

влезе по изкусен начин в храма на Бога, който е християнската църква, след което ще "седне" в положение на очевидно върховен авторитет и ще се произнася по въпросите на християнската доктрина.

Световно известният Матю Хенри, чиито основи са поставени стабилно в историческия протестантизъм, коментира: "[Павел] говори за някакво голямо отстъпничество... Скоро след като християнството започва да се вкоренява в света, в християнската църква започва да се появява отстъпничеството... Той е наречен човека на греха... синът на погибелта... По тези причини горните имена могат подходящо да се приложат към институцията на папството... Епископите на Рим не само се противопоставят на Божия авторитет... но се превъзнасят над Бога... Споменатият тук антихрист е някакъв похитител на Божия авторитет в християнската църква... и към кого по-добре би могло да се приложи това, освен към епископите на Рим?"⁶

Това становище се споделя и от Джон Уиклиф, Уилям Тиндейл, Мартин Лютер, Джон Калвин, преводачите на английската Библията "Кинг Джеймс", Джон Уесли, Сър Айзък Нютън, Чарлс Спърджън, епископ Джей-Си Райли, Д-р Мартин Лойд-Джоунс и редица други протестантски реформатори. Не открихме ли току-що една "титанична" истина?

Стих 5, 6 - "Не помните ли, че когато бях още при вас, аз ви казах това? И сега знаете какво го възпира [въздържа], за да не се яви несвоевременно." Това е много оспорвано изречение. Голяма част от съвремените изследователи на пророчествата смятат, че Светият Дух в църквата е този, който въздържа. Те смятат, че когато църквата бъде грабната, тогава ще се появи Антихристът. Те смятат още, че след като се яви, Антихристът ще влезе в новопостроения еврейски храм в Ерусалим и ще заяви, че е Бог. Предполага се, че това ще се случи по време на "седемте години на скръб". От това, което научихме до тук, не смятате ли, че в картината има нещо неправилно?

Павел не казва изрично в посланието си "какво" възпира Антихриста. Солунците обаче са знаели, защото Павел казва в шестия стих, че им го е "казал" преди това. Едно проучване на писанията на ранните църковни отци, които са били християнски ръководители след апостолите, разкрива какво точно е вярвала ранната църква. "Ранната църква - *единствено* от която можем да научим какво точно им е казал устно Павел, но се е въздържал да го напише - е оставила писмени доказателства, че Апостолът им е казал, че тази пречеща сила е господството на римските императори; че докато те продължават да властват над Рим развитието на предсказаната нечестива сила не е възможно... Докато те царуват, той [Антихристът] не може да се появи, но след като отминат, той ще бъде техният приемник."⁷

Матю Хенри се съгласява въз основата на историческо проучване: "Предполага се [вярва се], че това е властта на Римската империя, за която апостолът смята, че не е подходящо да споменава изрично по това време; всеизвестно е, че по време на управлението на тази власт се предотвратява възходът на епископите на Рим до тази степен на тираничност, до която скоро след това се издигат."⁸ По този начин силата, която "възпира" или въздържа, е императорската власт на Римската империя, управлявана от владетели като Цезар. Чак след като Рим пада през 476 г. сл. Хр. се дава свобода на папите да управляват. Това е било общоприетото разбиране на лютерански, баптистки, презвитериански и методистки учени в продължение на 300 години след Реформацията. Времената обаче се променят. Съвремените учени имат нови идеи.

Стих 7 - "Защото оная тайна, сиреч беззаконието, вече действа, но само додето се отмахне отсрещ оная, който който сега я възпира." В дните на Павел поради възпиращата сила на Римската империя издигането на Антихриста във власт е било задържано. В пророчеството на Даниил се казва за падането на четвъртия звяр (Римската империя), което ще позволи на "малкия рог" (Антихриста) да се развихри с пълна сила (Даниил 7:7, 8). В посланието към солунците Павел не посочва изрично, че Римската империя ще бъде "отстранена от пътя". Причината за това е, че е било възможно това послание бъде разкрито от римската власт и в резултат да настъпи по-силно "преследване и изпитания" срещу приелите вярата, заради нелоялното им отношение към Цезар (Вижте 2 Солунци 1:4). Това становище подхожда и на пророчеството, и на историята. И не само това, но то е напълно разумно!

В дните на Павел "тайната на беззаконието" вече е действала, но е била прикрита до голяма степен. Чак когато Римската империя пада през 476 г. сл. Хр. тази "тайна" се открива напълно каквато е пред очите на света. След това настъпва мрачната епоха на средновековието, когато Европа е държана здраво от страх в продължение на повече от 1000 години. Историците изчисляват, че "Святата институция на инквизицията" е причина за жестокото измъчване и смъртта на 50-100 милиона християни! И това е правено в името на Исус Христос! Със сигурност Антихристът е влязъл в храма на Бога!

Стих 8 - "И тогава ще се яви беззаконният, когото Господ Исус ще убие с дишането на устата Си и ще изстреби с явлението на пришествието Си." Така "тайната на беззаконието" започва в дните на Павел и продължава до края. След това ще бъде разрушена от "явлението на Неговото пришествие". Гръцката дума за "пришествие" от осми стих е същата, която е използвана в първи стих. Тзи дума е *пароусия*, която недвусмислено се отнася за второто пришествие на Исус Христос. Според стихове 1 и 8 по време на второто пришествие *след* като се яви Антихристът, Исус Христос ще дойде "да събере" Своите деца.

РЕЗЮМЕ НА 2 СОЛУНЦИ 2:1-8

Стих 1 - Исус Христос "идва" [*пароусия*], за да "събере" Децата Си.

Стих 2 - Павел казва на ранните солунски вярващи да не бъдат "поклатени" от фалшиви учения, че "денят на Господа" е "настанал" в първия век.

Стих 3 - Преди да настане "денят на Господа" *първо* трябва да дойде "отстъплението", след това пророкуваният "човек на греха" да се яви.

Стих 4 - Този "човек на греха" ще се превъзнесе и дори ще седне "в храма на Бога", *който е църквата* и "ще представя себе си за Бог".

Стих 5 - Павел преди това е предупредил солунците за тези неща.

Стих 6 - Солнуците знаят "какво" възпира Антихриста.

Стих 7 - Антихристът вече действа тайно през първия век. Скоро възпиращата сила ще се "отмахне".

Стих 8 - Тогава Антихристът ще се "яви" напълно. След неговото явяване светът ще продължи до второто пришествие на Исус. Тогава той ще бъде "изтребен" от "явлението на Христовото пришествие" [*пароусия*]. По време на второто пришествие, на *пароусията*, след явяването на Антихриста Исус Христос ще "събере" Своите деца, които са останали верни на истината!

И така какво открихме в дълбоките води на Библията? Нещо много по-голямо от находките на изследователите през 1985 г. Открихме "титаничните" истини за храма! Научихме, че в Писанията няма нищо за построяването на трети еврейски храм върху хълма на храма! Когато в Откровение се говори за храм, винаги се има предвид "небесния храм" (Откровение 16:17). Когато Павел пише, че Антихристът влиза в Божия храм, той говори за влизането му в църквата! Ако някои хора, които отхвърлят окончателната жертва на Исус Христос, някога наистина построят трети храм върху хълма на храма в Ерусалим, това определено няма да бъде "храма на Бога"!

Не се оставяйте да бъдете измамени. Днес милиони хора очакват някакъв хитър Антихрист да се появи след като всички християни бъдат отнесени от този свят. Книгите, в които пише това, са бестселъри. Видеоматериали, които пропагандират това, се гледат с интерес по цяла Америка. Малцина поставят под въпрос тези идеи. Още по-малко са онези, които очакват тази измама да стане *вътре* в църквата! Павел пише именно на нас, когато предупреждава: "Никой да не *ви* измами по никой начин" (2 Солунци 2:3, курсивът е добавен). Подчертаната дума означава *нас и мен!* Нека Бог ни помогне да стоим близко до Исус Христос и да избегнем измамите на онези, които са "отстъпили" от истината.

¹ Peter and Patti Lalonde, *The Edge of Time*, p. 41.

² *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*, Vol. IV - Isaiah to Malachi, Complete Edition (New York: Fleming H. Revel Co.) 1712, notes on Daniel 9:27, p. 1095.

³ Hal Lindsey with C. C. Carlson *The Ldte Great Planet*", 1970, pp. 45, 46.

⁴ *The New Testament of Our Lord and Saviour Jesus Christ*, with a commentary and critical notes by Adam Clarke, vol. 11 - Romans to the Revelations (New York: Abingdon-Cokesbury Press), notes on 2 Thessalonians 2:3, 4, p. 602.

⁵ *Ibid.*

⁶ *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*, Vol. VI - Acts to Revelation, Complete Edition (New York: Fleming H. Revel Co.), notes on 2 Thessalonians 2:3, 4, p. 798.

⁷ H. Grattan Guinness, *Romanticism and the Reformation* (Rapidan, Va.: Hartland Publications), 1995 (originally published in 1887), p. 51.

⁸ *Matthew Henry's Commentary on the Whole Bible*, Vol. VI - Acts to Revelation, Complete Edition (New York: Fleming H. Revel Co.), notes on 2 Thessalonians 2:5-7, p. 798.

ГЛАВА 10 КОГАТО РЕКА ЕФРАТ ПРЕСЪХНЕ

Стигнахме до сърцето на настоящата книга. Време е да изследваме книгата Откровение. Когато отваряме святите й страници откриваме изявления за планината Сион (14:1), за дванадесетте племена на Израил (7:4-8), за Ерусалим (21:10), за храма (11:19), за Содом и Египет (11:8), за Вавилон (17:5), за Гог и Магог (20:8), за реката Ефрат (16:12) и за Армагедон (16:16). Очевидно е, че в пророчествата на Откровение се използва терминологията и географията на Близкия изток. В настоящия момент по цялата планета Земя искрени евангелски учени прилагат повечето от тези изрази буквално за съответните буквални места и за буквалния еврейски народ в Близкия изток. Ето още веднъж "изключително експлозивния" въпрос: Дали Господ желае да изпълни тези пророчества за плътския Израил, или за Своя Израил в Духа?

Един пример за подобно буквално възприемане на Близкия изток е следното тълкуване на Откровение 16:12). В Библията се казва: "Шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; и пресъхна водата й, за да се приготви пътят на царете, които идат от изток" (Откровение 16:12). Популярното християнско списание "Ендтайм" пише: "ПРЕСЪХНАНЕТО НА РЕКАТА ЕФРАТ: В Откровение 16:12 се пророкува, че реката Ефрат ще пресъхне, за да се подготви пътят за царете от изток, които ще нападнат Израил. Това ще се случи по време на битката в Армагедон... На 13 януари 1990 г. в-к "Индианополис Стар" публикува заглавието: "Турция ще прекъсне течението на Ефрат за един месец." В статията се кава, че в Турция се строи голям язовир. Докато язовирът се пълни, течението на река Ефрат ще се прекрати за един месец и ще се направи бетонна запушалка

за отклонителен канал. Всичко това вече е направено. С новопостроения язовир Турция има възможността да спира реката Ефрат когато си поиска. Налице са условия за изпълнение на това пророчество на 1900 години!"¹

Когато много християни четат за пресъхването на реката Ефрат, те прилагат всичко това буквално. Често се предполага, че царете от изток представляват Китай. Когато съвременна Турция построи язовир на реката Ефрат мнозина заключиха, че скоро огромна китайска армия ще може да премине през сухото корито на реката, за да нападне Израел в Армагедон. Предполага се, че това е изпълнението на Откровение 16:12. Не ни остава нищо друго освен да се чудим защо китайците ще сформират такава армия. Ако някога нападнат Израел, защо ще се притесняват за преминаването на реката? Защо не изпратят самолети и не пуснат бомби? Не се ли поучихме от войната в Персийския залив, че сухопътната армия не може да постигне много във високо технологично време като настоящето?

Предстои ни да научим от Библията, че с буквалното възприемане на Близкия изток не може да се разбере истинското значение и характера на книгата Откровение. По този начин не може да се забележи, че Откровение просто използва изразите, историята и географията на Стария Завет като символи, които трябва да се прилагат духовно и глобално за края на времето! На 9 август 1945 правителството на Съединените щати решава да пусне атомна бомба, наречена "Дебелият човек" над Нагазаки. Време е да пуснем нашата версия на "Дебелият човек" над общоприетия метод за интерпретиране на библейските пророчества за Близкия изток.

"Шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат; и пресъхна водата ѝ, за да се приготви пътят на царете, които идат от изток" (Откровение 16:12). За да разберем правилно това пророчество, първо трябва да се спрем на древната библейска история на Израил и Вавилон. През 605 г. пр. Хр. "вавилонският цар Навуходоносор" идва "в Ерусалим и го обсади" (Даниил 1:1). Ерусалим е завладян и Израел е хванат в плен в продължение на 70 г. ((Даниил 9:2). След тези 70 години се случва удивителна поредица от обстоятелства. Реката Ефрат пресъхва, Вавилон е завладян от изток, Израил е освободен. Както ще видим след малко, тази история образува обстановката за *истинското* разбирне на Откровение 16:12.

Древният Вавилон е разположен върху река Ефрат (Еремия 51:63, 64). Градът е заобиколен от стена. Река Ефрат минава през града, като влиза и излиза през решетъчни врати, които достигат до речното дъно. Когато тези двойни врати се затварят заедно с всички останали входове, Вавилон е непревземаем. Древният Вавилон е бил "горделив", "златна чаша, която опиваше целия свят от виното си" (Еремия 50:32; 51:8). След това Господ извика Израил, като казва: "Люде Мои, излезте изсред него" (Еремия 51:45). Както ще видим след малко, тези същите думи са повторени в книгата Откровение към духовния Израил за значението на идването на съвременния Вавилон (Откровение 17:4, 5; 18:2-8).

През 538 г. пр. Хр. в нощта на падането на Вавилон, неговият цар и подчинените му са пияни от вино (Даниил 5). Също и пазачите, които забравят да затворят напълно двойните врати. Повече от 100 години преди това Бог предсказва за Вавилон и Ефрат: "Аз ще изсуша реките ти" (Исаия 44:27). Бог говори също за "Кир", който завладява Вавилон: "Аз ще... отворя вратите пред него; та да не затворят портите" (Исаия 45:1). Освен това Бог нарича Кир "Моят овчар" и "помазаника Си" (Исаия 44:28; 45:1). Кир е първообраз на Исус Христос. Той идва "от изток" (Исаия 46:11)!

В британския музей в Лондон се намира прочутият надпис за Кир. В него се описва как Кир, пълководец на Дарий, завладява Вавилон. Кир и армията му прокопават канал покрай горното течение на река Ефрат. Отклонявайки водата, нивото на реката постепенно спада в течението ѝ във Вавилон. Никой не забелязва. През нощта, в разгара на пианския празник на Валтасар, водите спадат до толкова, че Кир и войската му се промъкват тихо под двойните врати, които са оставени отворени. Влизат бързо в обречения град, убиват царя (Даниил 5:30) и превземат Вавилон. Тогава Кир издава заповед за освобождаването на Израил (Ездра 1).

В книгата Откровение се използват събитията, географията и терминологията на Стария Завети, след което се прилагат общо към Исус Христос, към Божия Израил и към съвременния Израил в края на времето. Неизползването на този принцип води до масово неправилно тълкуване на книгата Откровение, до погешно насочване на вниманието към Близкия изток и до *измама*!

В Откровение 17 един свят ангел казва на апостол Йоан: "Ела, ще ти покажа съдбата на голямата блудница, която седи на много води." "И тъй той ме заведе по дух в една пустиня, дето видях жена седяща на червен звяр, покрит с богохулни имена... и държеше в ръката си златна чаша." "На челото ѝ имаше изписано това име: ТАЙНА, ВЕЛИКИЙ ВАВИЛОН, МАЙКА НА БЛУДНИЦИТЕ И НА ГНУСОТИИТЕ НА ЗЕМЯТА" (Откровение 17:1, 3, 4, 5). Йоан вижда тази жена, когато е "заведен по дух". Така и ние трябва да бъдем "в Духа", за да разберем това пророчество!

Забележете внимателно. Йоан вижда Тайната Вавилон, който "седи на много води". Той има също така и "златна чаша", точно както прочетохме в Еремия! Тази "Тайна Вавилон" обаче не е същата като древния град Вавилон в Близкия изток. "Многото води", върху седи, със сигурност не се отнасят за буквалната река Ефрат, която днес минава през Ирак. Не! Ангелът тълкувател от Откровение кава: "Водите, които си видял, дето седи блудницата, са люде и множества, народи и езици" (Откровение 17:15, курсивът е добавен).

Характерът на Откровение е, че тази книга използва историята на Стария Завет и след това я прилага духовно към Тайната Вавилон, който сега седи върху "много води" на духовната река Ефрат! Според тълкуването на ангела тази река от "много води" всъщност представлява "люде и множества, народи и езици"

от цял свят, които поддържат Тайната Вавилон и неговите повсеместни измами (Откровение 17:15; 18:23). Повтаряйки древните думи на пророк Еремия и като ги прилага духовно и глобално, книгата Откровение казва: "Падна, падна великият Вавилон, който напои всичките народи с виното на своето разпалено блудстване" (Откровение 14:8).

Грешката на тези, които приемат "буквалния Близък изток" като метод на тълкуване на пророчествата от Откровение произлиза от: (1) убеждението, че тези пророчества трябва да се прилагат към плътския Израил, (2) провала им да изучат "първоисторията" в Стария Завет, която стои зад пророчествата в Откровение и (3) неуспехът им да приложат тази история духовно и универсално към Израил в Духа и към глобалните врагове на Господа. Съвремените тълкуватели обикновено прилагат думите "Вавилон", "Ефрат" и "царете от изток" към буквалния град, буквалната река и буквалните армии в Близкия изток. В Откровение се говори за това, което "духовно се нарича Содом и Египет", за "тайната Вавилон" и за "водите", които *представяват* "люде, множества, народи и езици" (Откровение 11:8; 17:1, 5, 15).

Този въпрос може да се сравни с носенето на два чифта очила. Ако сложим "очилата на буквалния Близък изток" и започнем да четем Откровение, ще "видим", че тези пророчества се отнасят за Израил по плът. Ако обаче си сложим "очилата на *символичния* Близък изток" и започнем да четем Откровение, ще "видим", че тези пророчества се отнасят за Израил по Дух. Павел пише на християните: "Вие обаче не сте плътски, а духовни" (Римляни 8:9). Ако си сложим грешните очила и тълкуваме пророчеството по плът, ще бъдем по-слепи и от прилеп. Ако обаче си сложим правилните очила и тълкуваме пророчеството по Дух, тогава ще кажем: "Бях слеп, а сега виждам" (Йоан 9:25).

Жената в пророчеството представлява църквата. Църквата на Исус Христос е наречена "Негова жена", която се "приготвя" за сватбената вечеря на Агнето (Откровение 19:7, 8). Жената, наречена "ТАЙНА, ВАВИЛОН", представлява фалшивото християнство, което е отпаднало от Бога и сега води "люде и множества, народи и езици" далеч от истината за Исус Христос! Също като древния Израил по време на най-тъмните му дни този съвременен Вавилон представлява "блудница" (Езекиил 16:1, 2, 15, 35). Тя дори опива "всички народи" с "нейното вино", което представлява фалшивите ѝ доктрини. Тази Тайна Вавилон сега отрича "тайната на Христос", която изучавахме в седма глава. Тя изгражда стена между евреи и езици, стена, която Исус Христос разрушава на кръста (Ефесяни 2:14-17).

В Стария Завет, когато Кир пресушава *буквалната* река Ефрат, Бог казва на *буквалните* евреи да излязат от *буквалния* Вавилон. "Люде Мои, - призовава Господ, - излезте отсрещ него и спасете всеки от вас себе си от пламения гняв Господен" (Еремия 51:45). В Откровение се представя същия призив към онези, които са в духовния Вавилон. Бог казва: "Излезте от нея, люде Мои, за да не участвате в греховете ѝ и да не споделяте язвите ѝ" (Откровение 18:4). Днес в духовния Вавилон има голям брой истински християни, които служат на Господа, като дават всичко от себе си. Това се отнася и за много хора, които дори проповядват това фалшиво пророчество. Въпреки това Господ ги нарича "Мои люде". Господ милостиво ги вижда като част от Неговия духовен Израил. Те обаче са объркани! Думата "Вавилон" означава "объркване, смущение". Поради днешното повсеместно религиозно объркване, особено относно библейските пророчества, милиони хора от Божия народ вярват в погрешни теории за края на времето! Според Откровение 18:4 Исус Христос сега призовава всички нас да "излезем" от духовното объркване и да влезем в *истината на Неговото слово*. Всички трябва да излезем от Вавилон преди да е станало прекалено късно! Скоро реката ще пресъхне!

"Шестият ангел изля чашата си върху голямата река Ефрат и *пресъхна водата ѝ*" (Откровение 16:12, курсивът е добавен). "Великият Вавилон" сега седи върху "великата река Ефрат". Тази река представлява "народи и множества" от цял свят, които, отказвайки да излязат, продължават да подкрепят фалшивата доктрина за тайната Вавилон. Скоро "шестият ангел" ще излее "чашата си върху голямата река Ефрат". Тази чаша е една от седемте "чаши на Божия гняв" (Откровение 16:1). И така, това е гнева на Бога, а не съвремена Турция, която ще пресуши Ефрат! Какво означава това? Укрепете се. Това означава, че Божият гняв скоро ще се излее върху *хора*, които продължават поддържат заблудите на Вавилон!

Когато "людето и множествата, народите и езиците", които останат да поддържат съвременния Вавилон до края, изпитат Божия гняв, тогава ще разберат, че са били измамани. Тогава те "ще намразят блудницата, и ще я направят пуста и гола, и ще изядат месата ѝ, а нея ще изгорят в огън" (Откровение 17:16). Подкрепата им към Вавилон ще изчезне. *Ето как ще пресъхнат водите на Вавилон*, подготвяйки пътя за "царете от изток" (Откровение 16:12).

Кир идва от изток, за да завладее древния Вавилон (Исаия 44:26-28; 46:11). Думата "изток" означава "изгрев на слънцето". Името "Кир" означава "слънце". Кир е прототип на Исус Христос, "Слънце на правдата" (Малахия 4:2). В Откровение ангелите на Бога идват от изток (Откровение 7:2). Исус казва: "Както светкавицата излиза от *изток* и се вижда дори до запад, така ще бъде пришествието на Човешкия Син" (Матей 24:27, курсивът е добавен). Исус идва от изток с небесните войски като "ЦАР НА ЦАРЕТЕ И ГОСПОД НА ГОСПОДАРИТЕ" (ОТКРОВЕНИЕ 19:14, 16). Това означава, че "царете от изток" не са китайците, но Царят Исус и Неговата войска, която скоро ще слезе от източните небеса, за да завладее съвременния Вавилон и да освободи Израил при Армагедон!

Кой Израил ще освободи Исус? Със сигурност това ще бъде духовният Израил, който е избрал да ходи по Духа и да тълкува пророчеството по Духа, а също така е избрал да "излезе" от тайната Вавилон и да изостави неговите плътски идеи (Галатяни 5:16, 25; Откровени 18:4). Нека станем част от този Израил!

¹ *Endtime Magazine*, January, February 1998, p. 2.

ГЛАВА 11 ЖАБИ, БАСНИ И АРМАГЕДОН

Повечето хора не обичат жабите, но когато бях момче ги ловях много. Знаете ли, че в книгата Откровение се говори за жаби? Удивително е, че тя ги свързва с битката в Армагедон.

Йоан пише: "И видях да излизат от устата на змея и от устата на лъжепророка три нечисти духове, прилични на жаби, защото те са бесовски духове, които като вършат знамения, отиват при царете на цялата вселена да ги събират за войната във великия ден на Всемогъщия Бог." "И събраха ги на мястото, което по еврейски се нарича Армагедон" (Откровение 16:13, 14, 16). Змеят, звярът и лъжепророкът представляват три елемента от Тайната Вавилон (стих 19). Когато този пасаж се прочете внимателно, се вижда, че Армагедон има връзка с последната всемирна битка между тези три духа, подобни на жаби, царете на целия свят и Всемогъщия Бог!

Третият от тези "нечисти духове, прилични на жаби" се описва, че идва от "устата на лъжепророка" и преди Армагедон отива по цялата вселена (стихове 13, 14, 16). Какво може да означава силно символичният език за духовете, подобни на жаби, които говорят по целия свят като представители на фалшивия пророк? Възможно ли е това да представлява световна система на фалшиви пророчества, караща милиони хора да вярват, че Армагедон е само един конфликт в Близкия изток, в който те няма да участват?

Язвата с жабите е една от десетте язви над Египет. В Библията се казва: "Аарон простря ръката си над египетските води и възлязоха жабите и покриха египетската земя" (Изход 8:6). Този случай образува основата на Откровение 16:13. В Стария Завет жабите идват от "водите на Египет". В Откровение 16:12, 13 трите жаби излизат от "голямата река Ефрат", чиито води представляват "люде и множества, народи и езици", които подкрепят Тайната Вавилон. *Третата жаба*, която говори чрез лъжепророка, представлява огромната система от фалшиви пророчества, които покриват земята и до сега.

Третата жаба на лъжепророка сега говори за буквалния Армагедон от Близкия изток, в който участва буквалната река Ефрат, Китай, Русия, еврейския народ и за построяването на третия храм в стария Ерусалим. Скъпи приятелю, това е фалшиво пророчество. То е част от "виното" на Вавилон, което мами всички народи (Откровение 14:8; 18:23). Апостол Павел ясно предсказва, че ще дойде време, когато множеството "ще отвърне ушите си от истината и ще се обърнат към басните" (2 Тимотей 4:3, 4). Да, сега живеем във време на жаби и басни!

Чели ли сте баснята за красивия принц, който се превръща в жаба? Какъв ужас! Въпреки това обаче тази жаба-принц все още има дарбата да говори. Един ден нещастната жаба-принц среща красива принцеса. Тя отваря устата си, говори и убеждава девойката да я целуне. Изведнъж чудо! Жабата отново се превръща в принц. Каква е поуката на тази история за нас днес? Поуката е, че ако сме изпаднали под хитротото влияние на жаби и басни, сега е моментът да се превърнем в принцове! Нуждаем се от кралска целувка. В Библията се казва: "Целувайте Сина" (Псалм 2:12). Чрез думите на истина, които излизат от устните на Краля Исус ние можем да се освободим от третата жаба на лъжепророчеството!

"И събраха ги на мястото, което по еврейски се нарича Армагедон" (Откровение 16:16). Това е единственото място в Библията, където думата "Армагедон" е използвана. Истината е, че никъде по света няма буквално място, наречено "Армагедон". Тази тайнствена дума е съчетание от две думи: (1) "Ар", което означава планина и (2) "Магедон", което ни напомня за древната долина Мегидо (2 Летописи 35:22). В Стария Завет долината Мегидо е била място на кървави битки и страшни кланета. Така тайнствената дума "Армагедон" загатва за планина на унищожението.

В библейските пророчества думата "планина" се използва символично във връзка със световното царство на Бога, което един ден ще "изпълни цялата земя" (Даниил 2:35, 44, 45). В Откровение 16:14 четем за световно събиране на "царете на земята и на целия свят" за последна битка. Тези световни сили на Сатана представляват неговото световно царство. Всички те ще се съберат в "Армагедон", в планината на унищожението. Следователно можем да заключим, че "Армагедон" се отнася за световната битка, в която световното царство на Сатана ще бъде унищожено от приближаващото царство на Всемогъщия Бог!

Действителното унищожение на световното царство на Сатана е описано веднага след употребата на думата "Армагедон". В Откровение 16:16-20 се казва: "И събраха ги на мястото, което по еврейски се нарича Армагедон. И седмият ангел изля чашата си върху въздуха и из храма излезе силен глас от престола и каза: Сбъдна се. И произлязоха светкавици и гласове и гърмове, и стана силен трясък, небивал откогато съществуват човеците на земята, такъв трясък, толкова силен. И великият град се раздели на три части и градовете на народите паднаха; и Бог си спомни за великия Вавилон да му даде чашата с виното от яростния Си гняв. И

всеки остров побягна и планините не се намериха." Противоположно на общоприетото мнение за третата жаба тези думи ясно описват божествения гняв, който се излива върху Вавилон, и повсеместното унищожение, което се простира далеч зад прелелите на Близкия изток!

До настъпването на Армагедон трите духа, прилични на жаби, отиват при царете на цялата вселена да ги събират за войната във великия ден на Всемогъщия Бог" (Откровение 16:14). Същото събиране е описано в Откровение 19. Йоан пише: "И видях звярът и земните царе и войските им събрани да воюват против яздеция на коня и против неговото войнство" (Откровение 19:19). Следователно подготовката за Армагедон означава, че световните сили на Тайната Вавилон се събират срещу Исус Христос и Неговата армия. От кого се състои армията Му? Това е армия от ангели, които се връщат с Исус при Неговото второ пришествие (Матей 16:27; 24:31).

Следният текст ясно описва същинската битка в Армагедон, победата на Исус Христос и последното унищожение: "След това видях небето отворено и ето, бял кон, и оня, който яздеше на него, се наричаше Верен и Истинен, и съди и воюва праведно. Очите Му бяха огнен пламък, на главата Му имаше много корони... беше облечен в дреха, попръскана с кръв; и името Му беше Божието Слово. И небесните войски следваха подир него на бели коне... Из устата му излизаше остър меч, за да порази с него народите; и той ще ги управлява с желязна тояга и ще стъпче лина на лютия гняв на Бога Всемогъщия. И на дрехата и на бедрото му имаше написано име: ЦАР НА ЦАРЕТЕ И ГОСПОД НА ГОСПОДАРИТЕ" (Откровение 19:11-16).

Това е истината от Словото на Бога. Световните сили на цялото сатанинско царство скоро ще бъдат поразени в Армагедон, планината на унищожението. Сред развалините ще лежи третата жаба на лъжепророчеството. Тази жаба никога няма да стане принц. Вие и аз обаче можем! Нека оставим всички жаби и басни и да последваме Царя!

ГЛАВА 12 ГРЪМ ОТ НЕБЕСНИЯ ХРАМ

"И събраха ги на мястото, което по еврейски се нарича Армагедон. И седмият ангел изля чашата си върху въздуха и из храма излезе силен глас от престола и каза: Сбъдна се. И произлязоха светкавици и гласове и гръмове, и стана силен трус" (Откровение 16:16-18). Веднага след думата "Армагедон" вниманието ни се фокусира върху "храма на небето" в следващия стих. После следват гласове, гръмотевици, светкавици и голямо земетресение. Бог определено се опитва да привлече вниманието ни! От контекста става ясно, че гласът на Всемогъщия ни казва "Погледнете нагоре" към небесния храм!

Третата жаба ни казва да погледнем надолу към *третия* храм на земята. Тази стратегия се нарича отвлечане на вниманието. През 1991 г. по време на операция "Пустинна буря" съюзниците построяват своите сили на изток от Ирак в Персийския залив. По този начин Садам Хюсеин смята, че атаката ще започне от изток. Съюзниците обаче атакуват от запад! Атаката е успешна, защото Садам не гледа в тази посока. Днес третата жаба прави същото нещо! Тя иска да гледаме в погрешната посока към построяването на третия храм на земята. Ако следваме кресливите й съвети, няма да успеем да научим животоспасяващата истина, която идва от друга посока!

Йоан отново пише: "И отвори се Божият храм, който е на небето и видя се в храма ковчег на Божия завет; и настанаха светкавици и гласове, гръмове и трус и силен град" (Откровение 11:19). Тук има същата изява на Божията мощ, за която току-що четохме в Откровение 16. Тези фойерверки са свързани с виждането на "ковчег" в небесния храм. Милиони са гледали филма "Похитители на изчезналия кивот". В него Индиана Джоунс намира изгубения ковчег на завета. Този филм е измислица, но Откровение е реалност! В резултат на стратегията на отклоняване на вниманието на третата жаба знанието за небесния кивот е изгубено. Не е ли настанало време да възстановим това знание?

Същата проява на Божията сила, описана на два пъти в Откровение, се изявява, когато Всемогъщият идва на планината Синай, за да даде десетте заповеди (Изход 19:16-18; 20:1-17). Десетте заповеди са наречени "плочи на свидетелството, каменни плочи, написани с Божий пръст" (Изход 31:18, вижте още Изход 34:28, 29). След като Мойсей получава плочите, той "слезе от планината и тури плочите в ковчег" (Второзаконие 10:5). Тъй като плочите са поставени в ковчег, тази специална кутия е наречена "ковчег на свидетелството" (Изход 40:20, 21).

В Откровение 11:19 се казва: "И отвори се Божият храм, който е на небето, и видя се в храма ковчег на Божия завет." Вътре в този ковчег се намират десетте заповеди. Това е истината, която Бог иска да видим! Дяволът обаче прави всичко възможно да ни заслепи. Именно затова отклонява вниманието ни. Чрез *третата жаба на лъжепророка* голямият измамник сега се опитва да отклони умовете ни към построяването на *трети* храм на земята. Защо? Защото в този храм няма ковчег! Ако следваме кресливите му съвети, ще гледаме в погрешна посока, небесният храм ще убегне от погледа ни и така няма да "видим" настоящото значение на десетте заповеди!

Тайната Вавилон не само че издига стени между евреи и езичници, но също така учи, че десетте заповеди са дадени само на Израил, но не и на църквата! Да, обаче Исус Христос, Създателят на църквата заявява: "Да не мислите, че съм дошъл да разруша закона или пророците; не съм дошъл да разруша, но да изпълня. Защото истина ви казвам, Докле премине небето и земята, ни една йота, ни една точка от закона няма да премине докато всичко не се сбъдне. И тъй, който наруши една от тия най-малки заповеди и научи така човеците, най-малък ще се нарече в небесното царство, а който ги изпълни и научи така човеците, той ще се нарече велик в небесното царство" (Матей 5:17-19). С тези думи Исус ясно заявява, че трябва да "вършим" и да "проповядваме" "заповедите". Не бива да нарушаваме нито една от тях!

Няколко стиха по-надолу, в Матей 5:27 Исус цитира седмата заповед: "Не прелюбодействай." Христос коментира: "Който гледа жена да я пожелае, вече е прелюбодействал с нея в сърцето си" (Матей 5:28). Тук Исус разкрива духовната дълбочина на седмата заповед, като прилага тази заповед към всички.

След няколко глави Исус укорява фарисеите за измамните им заобикалки на петата заповед. Той им казва: "Така заради вашето предание осуетихте Божията дума" (Матей 15:6). Тук Исус застава зад десетте заповеди и осъжда онези, които ги нарушават. Днес много така наречени християни поставят Исус в противовес на Божия закон. Нима наистина имат предвид Исус от Новия Завет? Бихме могли да зададем въпроса: "Може ли истинският Исус да се изправи?"

Яков пише на християните: "Защото който упати целия закон, а съгреша в едно нещо, бива виновен във всичко. Понеже оня, който е рекъл "Не прелюбодействай", рекъл е и "Не убивай", тъй че ако не прелюбодействаш, а пък убиеш, станал си престъпник на закона" (Яков 2:10, 11). Помислете над това. Как е възможно християнин да "стане престъпник" на закон, който не съществува? Може ли да глобят шофьор, който кара с превишена скорост, в нарушение на закон, който не съществува? Разбира се, че не. Закони за превишване на скоростта наистина съществуват. Ако не намалим скоростта и не прочетем внимателно думите на Исус и тези на Яков, ще открием, че десетте заповеди все още съществуват и се *отнасят за християните!*

Павел е пределно ясен в писанията си за това, че християните не се спасяват по закон, но чрез благодатта на Исус Христос. "По благодат сте спасени чрез вяра" (Ефесяни 2:8). И пак: "Човек се оправдава чрез вяра, без делата на закона" (Римляни 3:28). В тези подобни текстове Павел съвсем ясно дава да се разбере, че десетте заповеди продължават да съществуват и имат смисъл. Каква е тяхната цел? Павел заявява: "Чрез закона става познаването на греха" (Римляни 3:20). И отново: "Не бих познал греха освен чрез закона" (Римляни 7:7).

Законът е като огледало. Почти винаги когато хората станат сутрин и се огледат в огледалото, те не харесват отражението си! Огледалото обаче е важно нещо. Необходимо ни е да го гледаме! Същото нещо е и с Божия закон. Ако имаме смелост да погледнем към него, може да не ни хареса онова, което видим, но това смущаващо разкритие ще ни помогне да почувстваме нуждата си от Исус Христос. Както е писано: "Така законът стана за нас детеводител да ни доведе при Христос, за да се оправдаем чрез вяра" (Галатяни 3:24).

В Библията се казва: "Христос умря за греховете ни" (1 Коринтяни 15:3). Какви точно са "греховете ни"? Божият отговор е: "грехът е беззаконие" (1 Йоан 3:4). Павел пише още: "чрез закона става познанието на греха" (Римляни 3:20). Когато погледнем към закона, виждаме "нашите грехове", а щом веднъж ги видим, можем да разберем защо Исус умря на кръста! Преди две хиляди години извън Ерусалим на кръста върху хълма, наречен Голгота, Исус Христос преживява всичките ни грехове от нарушаването на десетте заповеди! "Нашите грехове" нахлуват в ума Му и разбиват сърцето Му! Чрез безкрайната си любов към нас Исус плаща пълната цена за нашето нарушаване на Великите десет! Това е *истината*. Исус Христос умира на Голгота защото бяхме нарушили десетте заповеди, дадени на Мойсей на планината Синай!

Бог дава "друг закон" на планината Синай, който се отнася за земното светилище и жертвоприношението на животни. Този закон съдържа "жертви и приноси и всеизгаряния... които се принасят според закона" (Евреи 10:1, 8). Според Павел именно този "закон със заповедите, изразени в постановления" образуват "средната стена, която разделя" евреи и езичници (Ефесяни 2:14-16). Когато Исус умира, Той "направи да прстане жертвата" (Даниил 9:27). Законът за жертвоприношенията не представлява десетте заповеди. Великите десет са вечни, написани са върху камък и все още се намират в ковчега в небесния храм (Откровение 11:19). Съвременният Вавилон, който означава "бъркотия" не само че е изградил стена между евреи и езичници, но и погрешно е приковал десетте заповеди на кръста!

"Бог не е Бог на безредица" (1 Коринтяни 14:33). За да преодолеем хитростите на съвременния Вавилон, трябва да приемем думите на Исус (Матей 5:17-19), на Павел (Римляни 3:19, 20; 7:7, 12, 13), на Яков (Яков 2:10-12) и на Йоан (1 Йоан 3:4) по отношение на валидността на десетте заповеди. Трябва да погледнем честно Великите десет и да разберем, че сме *грешници*. След това, като изгубим самоувереността си, трябва да се покаем от греховете си и да се доверим напълно на кръвта, заслугите и достойнството на Исус Христос! Само тогава можем да получим обещанието за пълно прощение на всичките си грехове. Както е писано: "Ако изповядаме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда" (1 Йоан 1:9). Исус ни обича. Ако Му имаме пълно доверие, Той ще ни прости напълно!

Чрез вяра в Исус вярващите "получават дара на Святия Дух" (Деяния 2:38). Той е наречен "Духът на истината" в Йоан 16:13. Духът на истината е като миниатюрна атомна бомба, която може да разруши греха и

заблудата в нашите сърца! Чрез силата на Духа вярващите могат по свръхестествен начин да пазят десетте заповеди. Павел пише: "За да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим не по плът, но по Дух" (Римляни 8:4). Светият Дух също така влага в сърцата ни нежната любов на Исус Христос (Римляни 5:5). Исус казва: "Ако ме обичате, ще пазите заповедите Ми" (Йоан 14:15, курсивът е добавен).

Това ни поставя в сърцето на проблема, който ще раздели накрая Божия духовен Израил от Тайната Вавилон. Проблемът е *любовта на Исус Христос*, която се изявява на практика чрез *пазенето на десетте заповеди!* В Откровение 14 този проблем е представен символично, като се казва, че се прогласява по целия свят от *третия ангел*: "И трети ангел вървеше подир тях и казваше със силен глас" "Тук е нужно издържането на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исус" (Откровение 14:9, 12). Същият проблем е повторен и в Откровение 22:13-15. Този проблем ще бъде разбран от всички, които победят стратегията на отвлечане на вниманието на третата жаба, които гледат към правилния храм и които видят небесния ковчег на завета (Откровение 11:19).

Скъпи приятелю, истинският "Божий Израил" (Галатяни 6:16) ще гледа към истинския "храм на Бога" (Откровение 11:19) и ще пази "заповедите на Бога" (Откровение 14:12) чрез Исус Христос. Нека не позволяваме на *третата жаба* да ни отдалечи от *третата ангелска* вест и да ни насочи към *третия храм*, в който *няма ковчег!*

ГЛАВА 13 НАИСТИНА 144 000 ИЗРАИЛТЯНИ

"Тогава змоят се разяри против жената, та отиде да воюва против останалите от нейното потомство, които пазят Божиите заповеди и държат свидетелството за Исус" (Откровение 12:17). "Тук е нужно издържането на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вярата в Исус" (Откровение 14:12). Както "остатъкът" от древния Израил излиза от Вавилон и построява втория храм (Агей 1:12) така и последният "остатък" от духовния Израил излиза от съвременния Вавилон, за да пази Божиите заповеди, които са в ковчеза в небесния храм. (Откровение 11:19).

В пророчеството за този последен остатък се казва, че са 144 000 (Откровение 14:1-5). За тях пише, че идват от "всичките племена на израилтяните" (Откровение 7:4). Означават ли това, че те са буквални евреи? Милиони хора мислят така. Някои известни учители уподобяват тази група на "140 000 еврейски "Били-Грейъмъци", които ще евангелизират света по време на скръбта. Дало обаче това е правилно? Вече видяхме какво пише Павел, че евреите и езичниците са сега "едно" и са част от "същото тяло" чрез Исус Христос (Ефесяни 2:14; 3:4-6). Нима последната книга на Библията противоречи на думите на Павел? Издига ли Откровение стена между евреи и езичници, която Исус Христос събаря на кръста? Разбира се, че не.

Нека да си сложим "новозаветните очила" и да погледнем внимателно. За 140 000 се казва, че стоят на "планината Сион" заедно с Исус Христос (Откровение 14:1). Планината Сион е мястото, върху което е разположен Ерусалим. Но в Откровение "планината Сион" не се отнася за никаква планина от Близкия изток. Йоан пише: "И отведе ме чрез Духа на една голяма и висока планина и показа ми святия град Ерусалим, който слизаше от небото от Бога" (Откровение 21:10). Както Йоан е "в Духа", така и ние трябва да бъдем "в Духа", за да видим истината за планината Сион и за 140 000. Павел пише на вярващите: "Но пристъпихе до хълма Сион, до града на живия Бог, небесния Ерусалим... при събора на първородните, които са записани в небесата" (Евреи 12:22, 23). Тук планината Сион е мястото, където стои новият Ерусалим. Това е домът на църквата. Това е мястото, където Йоан вижда 144 000!

В Новия Завет Яков пише посланието си "до дванадесетте разпръснати племена" (Яков 1:1). Кои са тези дванадесет племена? В следващото изречение Яков ги нарича "братя мои". След това им пише за "изпитването на вашата вяра" (Яков 1:3). Това означава, че тези "дванадесет племена", на които Яков пише като едно тяло, са вярващите в Исус Христос! В същото послание той съветва хората от тези "дванадесет племена", които са болни, да "повикат църковните презвитери" за специална молитва (Яков 5:14). Става ясно, че за Яков "дванадесетте племена" са част от църквата!

144 000 "следват Агнето където и да отиде" (Откровение 14:1, 4). Това са християни, които обичат Исус. Те "не са се осквернили с жени, защото са девственици" (Откровение 14:4). Това не означава, че 144 000 се състоят от буквални евреи, които не са женени или са ергени! Не! Това би било проповядване на масово безбрачие, което Павел нарича "бесовски учения" в 1 Тимотей 4:1, 3. Във 2 Коринтяни 11:2 Павел също използва думата "девица", като я прилага към църквата! Какво означава, че 144 000 не са се "осквернили с жени"? Има се предвид символичната жена от Откровение 17.

"Атомната" истина е, че 144 000 представляват последния остатък на *Божия Израил по Дух*, който се състои от евреи и езичници, които не са се "осквернили" от измамите и лъжепророчествата на майката Тайна Вавилон и дъщерите ѝ (Откровение 17:5). В Откровение за тях се казва, че идват от "всички племена на израилтяните", защото в процеса на напускане на съвременния Вавилон и на всичките заблуди те са преминали през подобна "борба" с Бога както Яков, когато Господ променя името му на Израил в Битие 32!

В началото на тази книга забелязахме, че името "Яков" буквално означава "измамник" или "мошеник". Това име е подходящо описание на характера му. Яков открадва последното благословение на баща си от брат си Исав. Той лъже преднамерено Исав три пъти (Битие 27:19-24). Като последица на нечестивата му измама той е изгнаник в продължение на 20 години. На път за къщи Яков открива, че Исав идва срещу него 400 мъже (Битие 32:6). Изпълнен с вина, срам и ужас, Яков предполага, че ще умре заради греха си.

Тогава идва самотната нощ на борбата с Божият Ангел. Накрая, малко преди изгрева на слънцето, Яков се предава, покаява се за греха си и се вкопчава в небесния посланик с думите: "Няма да те пусна да си отидеш докато не ме благословиш" (Битие 32:26). Тогава Ангелът му отговаря: "Няма да се именуващ вече Яков, но Израил, защото си бил в борба с Бога и с човеци и си надвил" (стих 28). Чрез покаяние, смирение и вяра Яков побеждава своето измамно естество. Бог му дава ново сърце, ново име и нов характер. Той е спечелил победата!

Същото това преживяване, която преобразува Яков в "духовния Израил", е необходимо за създаването на 144 000! Тази мисъл наистина е дълбока. Това прозрение е по-важно от откриването на Титаник през 1985 г. То се отнася за нас. По природа ние сме като Яков - грешни, хитреци и измамници. Може би докато сте чели тази книга сте открили шокиращата истина, че сте заблуждавали други хора за библейските прооцества. Мисълта е ужасяваща! В Библията се казва: "Лъжливият свидетел няма да остане ненаказан и който издиша лъжи няма да избегне" (Притчи 19:5). Както Исав идва да посрещне Яков, така и Всемогъщият Бог ще дойде да посрещне Тайната Вавилон и да я накаже за лъжите ѝ (Откровение 18:8). Онези, които "обичат лъжата и лъжат" ще останат извън новия Ерусалим (Откровение 22:15). Краят на "всички лъжци" ще бъде в огнено езеро (Откровение 21:8). Истината за тези израилски проблеми е въпрос на живот и смърт!

Исус Христос ни обича! На грозния кръст Той се мъчи, страда, проля кръвта си и умира за всичките ни грехове, включително и за греховете ни на измама! След това възкръсна от мъртвите и се възнесе на небето. Сега като наш Велик Първосвещеник в небесния храм Исус Христос ни дава книгата Откровение да ни научи истината! В настоящия момент Добрият Пастир ни умолява да оставим лъжите на Тайната Вавилон преди да е станало късно. "Излезте от нея, люде Мои" е Неговият последен призив от небето (Откровение 18:4, 8). Скоро съвременният Вавилон ще "изгори в огън, защото могъществен е Господ, който я съди" (Откровение 18:8).

Това е нашата нощ на духовна борба! Скоро нощта ще свърши. На зазоряване небесният Вестител докосва бедното на Яков (Битие 32:24, 25). Тогава самоувереността на Яков е пречупена окончателно. Тогава той се вкопчава за живота си в Божия Ангел. Така може да бъде и с нас. Според библейското пророчество живеем във времето на "ззоряването". Исус Христос идва скоро! О, дано Учителят ни докосне сага и да ни прекърши! Дано Светият Дух да взриви всичката ни гордост! Нека се вкопчим в Исус заради живота си и да кажем: "Няма да Те пусна, докато не ме благословиш!"

Както Яков, когато се смирим, когато се покаем от греховете си и се поставим в пълна зависимост от Божията милост, Царят на Израил няма да ни изостави. Ако се държим с проста вяра за Исус Той непременно ще ни прости, ще ни промени и ще ни даде ново име. Чрез вяра можем да чуем Учителят да казва: "Няма да се именуващ вече Яков, но Израил, защото си бил в борба с Бога и с човеци и си надвил" (Битие 32:28). Исус Христос е истинският потомък на Авраам. Той е Победителят! Чрез вяра в Него Бог ни води в "победително шествие в Христос" (2 Коринтяни 2:14). Чрез Исус можем да избегнем капаните на Тайната Вавилон. Чрез Божията благодат всеки от нас може да стане като Яков "духовен Израил".

В Библията изрично се казва за 144 000: "И в устата им не се намери лъжа [измама], те са непорочни" (Откровение 14:5). Подобно на Натанаил те са "истински израилтяни, в когото [които] няма лукавщина" (Йоан 1:47). Те са победили Тайната Вавилон, неговите измами и лъжепророчества. 144 000 са като Яков. Те са превъзмогнали своето собствено измамно естество чрез благодатта на Исус Христос!

Горният текст в Откровение 14:5 за 144 000 има своите корени в Стария Завет. "*Останалите от Израил* няма да беззаконстват, нито да лъжат, нито ще се намери в устата им измамлив език" (Софоний 3:13, курсивът е добавен). Така последният остатък на Израил ще се състои от хора, които ще говорят истината. Те трябва да бъдат едно с Исус Христос, който е "истината" (Йоан 14:6). Те трябва също така да бъдат водени от "Духа на истината" (Йоан 16:13). Съставен от евреи и езичници, които вярват в Месия, те представляват Божия последен Израил в Духа. По мое лично мнение числото "144 000" е символично. Независимо дали е буквално, или символично, аз се надявам всички "да бъдем в това число, когато светиите влязат на небето." (б.пр. - цитат от популярна американска песен).

Тази книга се нарича "Разобличаване на заблудата за Израил". Нейната цел не е да пропагандира антисемитизъм срещу еврейския народ или да засегне християните, които искрено вярват в Библията. Напротив, нейната цел е да просветли умовете и да спаси душите. В настоящия момент християнската църква е пълна с огромно неразбиране на пророчествата, което не е в хармония с Исус Христос и Новия Завет. За доброто на всички *това избухване трябва да се осъществи!*

Ако са ви карали да вярвате, че пророчествата в книгата Откровение се отнасят за плътския Израил, трябва да се свали маската от тези лъжи. Ако са ви учили, че изявленията на Откровение за Ерусалим, за планината Сион, за храма, за Гог и Магог, за Вавилон и за реката Ефрат се отнасят за буквалните места в Близкия изток, тези грешки трябва да се разбият. Ако сте приели идеята, че един ден Антихристът ще влезе в

построения трети еврейски храм по време на последния период от седем години на скръб, тази фалшива теория трябва да се пръсне. Ако честни хора са ви убедили, че Армагедон се концентрира около Русия, Китай и съвременната държава Израел, то някой трябва да натисне бутона, на който пише: "Разрушаване на глобалната измама." Време е да избягаме от всички жаби и басни!

Всяка една от тези "непотопяеми" теории скоро ще се сблъска с айсберга при Армагедон. Всички подобни лъжи ще потънат също като Титаник! "Напуснете кораба" е викът на нашия Капитан! "Излезте от нея, люде Мои" апелира Освободителят, който ще пристигне скоро (Откровение 18:4). Вместо да гледаме към земния хълм на храма в Близкия изток нека насочим вниманието си към небето, където сега нашият любящ Първосвещеник принася кръвта Си в наша полза. Исус е истинският Израил, потомъкът на Авраам (Исаия 41:8; Галатяни 3:16). "Ако сте Христови, то сте Авраамово потомство, насредници по обещание" (Галатяни 3:29). Никога не забравяйте тези думи!

Дано Бог ни помогне всички да бъдем сред последния остатък на духовния Израил, за който е писано: "Тук е нужно издръжането на светиите, на тия, които пазят Божиите заповеди и вратата в Исус" (Откровение 14:12). Дано думите на Павел да се приложат за нас: "Вие обаче не сте плътски, но духовни" (Римляни 8:9). Нека да живеем в Духа и да *тълкуваме пророчеството според Духа*. Чрез любовта и милостта на Исус Христос нека всеки един от нас да стане "истински израилтятин, в когото няма лукавщина" (Йоан 1:47).

Моля ви да споделите тази истина с другите. Исус може да ви използва да натиснете червения бутон.

Допълнителни материали от Стив Уолбърг

"Israel in Prophecy" - аудио и видео сериали, базирани на тази книга

Нова книга: "The Left Behind Deception" - Разкрива шокиращи факти за грабването на църквата и Антихриста (също и на аудио и видео).

"Jewish Discoveries in Scripture" - видео от осем части, в което вярващи в Месия евреи споделят своята вяра.

"Amazing Discoveries Bible Prophecy Seminar" – впечатляващ сериал от 24 части за последните дни на земята (аудио и видео).

За поръчи: телефон 1-800-795-7171

Адрес: Texas Media Center

P.O. Box 330489

Fort Worth, TX 76163

www.israelinprophecy.com

Гръб на книгата:

Днес буквално милиони хора, които изучават библейските пророчества са насочили погледа си към Ерусалим, и то в момента, по цялата земя. Християните говорят за съвременната държава Израел, за постояването на трети еврейски храм и за последната битка, наречена Армагедон, в която ще участват Русия, Китай и евреите. Къде е истината? Дали книгата Откровение *наистина има предвид* Близкия изток?

Книгата "Разобличаване на заблудата за Израил" прилича на пускане на атомна бомба върху пророческите тълкувания на голяма част от християнския свят. Нейната вест може да спаси живота ви!

Стийв Уолбърг има необходимата подготовка, за да се заеме с темата за Израил и библейските пророчества. Той е евреин от Лос Анджелис и в продължение на много години провежда семинара "Удивителни факти за библейските пророчества" в Русия, Канада, Нова Зеландия, Пакистан и много градове в Америка. Бил е в Израел и в много държави от Европа. Като талантлив говорител Стийв е научил хиляди хора колко е важно да познаваме Исус Христос, Месия, и да разбираме книгата Откровение.